

Załącznik 2

Szanowni Państwo,

Poniżej znajduje się część (Rozdziały I-XII) wniosku *Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/1020 i dyrektywę (UE) 2019/904 oraz uchylające dyrektywę 94/62/WE* w formie tabelarycznej. Uprzejmie prosimy o zgłaszanie uwag i komentarzy do dnia **24 kwietnia 2023 r.**

Przy wypełnianiu tabeli prosimy o zwrócenie uwagi na następujące ważne wskazówki:

- Nie należy usuwać z tabeli żadnych wierszy ani kolumn;
- Nie należy wstawiać żadnych nowych wierszy ani kolumn;
- Uwagi należy umieszczać wyłącznie w drugiej i trzeciej kolumnie tabeli, w wierszu odpowiadającym danej jednostce redakcyjnej;
- W przypadku sugestii redakcyjnych prosimy o podkreślenie poprawek pogrubioną czcionką, a skreśleń pogrubioną kreską;
- W nagłówku należy uzupełnić nazwę podmiotu zgłaszającego uwagi/komentarze (str. 2);
- Plik należy przestać w formie edytowalnej (rozszerzenie pliku doc lub docx).

Jednostka redakcyjna	Propozycje zmian	Uzasadnienie
Rozdział I Przepisy ogólne		
Artykuł 1 Przedmiot		
1. Niniejszym rozporządzeniem wprowadza się wymogi dotyczące całego cyklu życia opakowań w odniesieniu do ich zrównoważenia środowiskowego oraz etykietowania, umożliwiające wprowadzanie opakowań do obrotu, a także wymogi dotyczące rozszerzonej odpowiedzialności producenta, zbierania, przetwarzania i recyklingu odpadów opakowaniowych.		
2. Niniejsze rozporządzenie przyczynia się do sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego dzięki ujednoczeniu środków krajowych dotyczących opakowań i odpadów opakowaniowych w celu uniknięcia przeszkód w handlu, zakłóceń i ograniczenia konkurencji w Unii, przy jednoczesnym zapobieganiu niekorzystnemu wpływowi opakowań i odpadów opakowaniowych na środowisko naturalne i zdrowie ludzi lub jego zmniejszaniu, w oparciu o wysoki poziom ochrony środowiska naturalnego.		
3. Niniejsze rozporządzenie przyczynia się do przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym w drodze ustanowienia środków zgodnych z hierarchią postępowania z odpadami zgodnie z art. 4 dyrektywy 2008/98/WE.		
Artykuł 2 Zakres stosowania		
1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do wszystkich opakowań, niezależnie od zastosowanego materiału, oraz do wszystkich odpadów opakowaniowych, niezależnie od tego, czy		

Zgłaszający:

odpady te są wykorzystywane lub mają swoje źródło w przemyśle, innej produkcji wyrobów, sprzedaży detalicznej lub dystrybucji, biurach, usługach czy gospodarstwach domowych.		
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla istniejących unijnych wymogów regulacyjnych dla opakowań, takich jak dotyczących warunków bezpieczeństwa, jakości, ochrony zdrowia oraz sanitarnych wyrobów pakowanych, a także wymogów transportowych oraz bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 2008/98/WE dotyczących odpadów niebezpiecznych.		
Artykuł 3 Definicje		
Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje: 1) „opakowania” oznaczają wyroby z dowolnych materiałów przeznaczone do przechowywania, ochrony, obsługi, dostarczenia lub prezentacji produktów i które można rozróżnić ze względu na format opakowania w zależności od ich funkcji, materiału i konstrukcji, w tym: a) wyroby, które są niezbędne do zawarcia, utrzymania lub zachowania produktu przez jego cały cykl żywotności, nie będąc integralną częścią produktu, a które są przeznaczone są do wspólnego użycia, spożycia lub usunięcia wraz z produktem; b) części składowe i elementy pomocnicze wyrobu, o którym mowa w lit. a), które są złączone z tym wyrobem; c) elementy pomocnicze wyrobu, o którym mowa w lit. a), przyczepione bezpośrednio lub przymocowane do produktu, które spełniają funkcje opakowania, nie będąc integralną częścią produktu, a które są przeznaczone są do wspólnego użycia, spożycia lub usunięcia wraz z produktem; d) wyroby zaprojektowane i przeznaczone do napełnienia w punkcie sprzedaży, o ile spełniają funkcje opakowania; e) wyroby jednorazowego użytku sprzedawane, wypełniane lub wytworzone i przeznaczone do napełnienia w punkcie sprzedaży, o ile spełniają funkcje		

Zgłaszający:

<p>opakowania;</p> <p>f) torebki na herbatę lub kawę niezbędne do zawarcia produktu z herbaty lub kawy i przeznaczone do użycia i usunięcia wraz z produktem;</p> <p>g) jednoporcjowe kapsułki z kawą lub herbatą wykorzystywane w systemach kapsułkowych, niezbędne do zawarcia kawy lub herbaty i przeznaczone do użycia i usunięcia wraz z produktem;</p>		
<p>2) „opakowanie handlowe” oznacza opakowanie mające stanowić towar jednostkowy, składający się z produktów i opakowania, sprzedawany użytkownikowi końcowemu lub konsumentowi w punkcie sprzedaży;</p>		
<p>3) „opakowanie zbiorcze” oznacza opakowanie mające stanowić w punkcie sprzedaży zestaw określonej liczby towarów jednostkowych, niezależnie od tego czy są one sprzedawane w takiej postaci użytkownikowi końcowemu, czy też służą zaopatrywaniu punktów sprzedaży lub utworzeniu jednostek magazynowych lub dystrybucyjnych, oraz takie, które można zdjąć z produktu bez naruszania jego cech;</p>		
<p>4) „opakowanie transportowe” oznacza opakowanie mające ułatwić obsługę i transport pewnej liczby towarów jednostkowych lub opakowań zbiorczych, w tym opakowań dla handlu elektronicznego, ale z wyłączeniem kontenerów do transportu drogowego, kolejowego, wodnego i lotniczego, zapobiegając powstaniu uszkodzeń przy obsłudze i transporcie;</p>		
<p>5) „opakowanie dla handlu elektronicznego” oznacza opakowanie transportowe wykorzystywane do dostarczania produktów użytkownikowi końcowemu w kontekście sprzedaży przez internet lub za pośrednictwem innych środków sprzedaży na odległość;</p>		
<p>6) „udostępnienie na rynku” oznacza wszelkie dostawy opakowania na rynek Unii w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub wykorzystania w ramach działalności handlowej, za opłatą lub nieodpłatnie;</p>		
<p>7) „wprowadzenie do obrotu” oznacza udostępnienie opakowania na rynku Unii po raz pierwszy;</p>		
<p>8) „podmiot gospodarczy” oznacza wytwórców, dostawców opakowań, importerów, dystrybutorów, dystrybutorów końcowych i dostawców usług realizacji zamówień;</p>		
<p>9) „wytwórca” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która wytwarza opakowanie pod własną nazwą lub własnym znakiem</p>		

Zgłaszający:

towarowym lub która zleca zaprojektowanie lub wytworzenie opakowania i używa go do przechowywania, ochrony, obsługi, dostarczenia lub prezentacji produktów pod własną nazwą lub własnym znakiem towarowym, przy czym opakowanie to nie zostało wcześniej wprowadzone do obrotu;		
10) „producent” oznacza każdego wytwórcę, importera lub dystrybutora, który niezależnie od zastosowanej techniki sprzedaży, w tym w drodze umów zawieranych na odległość zgodnie z definicją w art. 2 pkt 7 dyrektywy 2011/83/UE, po raz pierwszy udostępnia opakowanie na terytorium państwa członkowskiego w ramach prowadzonej działalności zawodowej pod własną nazwą lub znakiem towarowym;		
11) „dostawca” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która dostarcza opakowanie lub materiał opakowaniowy wytwórcy, który używa tego opakowania do przechowywania, ochrony, obsługi, dostarczenia lub prezentacji produktów pod własną nazwą lub własnym znakiem towarowym;		
12) „importer” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w Unii i wprowadza do obrotu w Unii opakowanie lub produkt w opakowaniu pochodzące z państwa trzeciego;		
13) „dystrybutor” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną w łańcuchu dostaw, niebędącą wytwórcą ani importerem, która udostępnia opakowanie, lub produkt w opakowaniu, na rynku;		
14) „upoważniony przedstawiciel” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w Unii i otrzymała od wytwórcy pisemne upoważnienie do występowania w jego imieniu w zakresie określonych zadań w odniesieniu do obowiązków wytwórcy wynikających z niniejszego rozporządzenia;		
15) „wyznaczony przedstawiciel ds. rozszerzonej odpowiedzialności producenta” oznacza osobę prawną lub fizyczną, która ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie członkowskim, w którym producent po raz pierwszy udostępnia opakowanie na rynku, innym niż państwo członkowskie, w którym producent ma siedzibę, i która została wyznaczona przez producenta zgodnie z art. 8a ust. 5 akapit trzeci dyrektywy 2008/98/WE do realizacji obowiązków tego producenta wynikających z rozdziału VII niniejszego rozporządzenia;		
16) „dystrybutor końcowy” oznacza dystrybutora, który dostarcza użytkownikowi końcowemu produkty w opakowaniu lub produkty, które można nabyć w drodze powtórnego napełnienia;		
17) „konsument” oznacza osoby fizyczne, które działają w celach		

Zgłaszający:

niezwiązanych z ich działalnością handlową, gospodarczą lub zawodową;		
18) „użytkownik końcowy” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w Unii i której produkt udostępniono jako konsumentowi albo jako profesjonalnemu użytkownikowi końcowemu w ramach prowadzonej działalności przemysłowej lub zawodowej, która nie udostępnia już tego produktu na rynku w postaci jej dostarczonej		
19) „opakowanie kompozytowe” oznacza jednostkę opakowania składającą się z co najmniej dwóch różnych materiałów, z wyłączeniem materiałów wykorzystanych w etykietach, zamknięciach i zabezpieczeniach, które nie mogą być ręcznie oddzielone i tworzą w związku z tym jedną integralną całość;		
20) „odpady opakowaniowe” oznaczają wszelkie opakowania lub materiały opakowaniowe objęte definicją odpadów zawartą w art. 3 dyrektywy 2008/98/WE, z wyjątkiem pozostałości powstających w procesie produkcji;		
21) „zapobieganie powstawaniu odpadów opakowaniowych” oznacza działania, które są podejmowane zanim opakowanie lub materiał opakowaniowy stanie się odpadem opakowaniowym i które przyczyniają się do zmniejszenia ilości odpadów opakowaniowych, w związku z czym do przechowywania, ochrony, obsługi, dostarczania lub prezentowania produktów wymagana jest mniejsza ilość opakowań lub opakowania nie są wymagane;		
22) „ponowne użycie” oznacza każde działanie polegające na ponownym wykorzystaniu opakowania wielokrotnego użytku do tego samego celu, do którego było pierwotnie przeznaczone;		
23) „opakowanie jednorazowego użytku” oznacza opakowanie, które nie jest opakowaniem wielokrotnego użytku;		
24) „rotacja” oznacza cykl realizowany przez opakowanie wielokrotnego użytku od momentu wprowadzenia go do obrotu wraz z produktami, które mają w nim być przechowywane, chronione, obsługiwane, dostarczane lub prezentowane, do momentu, w którym jest ono gotowe do ponownego użycia w systemie ponownego użycia, w celu jego ponownego dostarczenia użytkownikom końcowym wraz z produktami;		
25) „podróż” oznacza przemieszczenie opakowania, od napełnienia lub załadunku do opróżnienia lub rozładunku, w ramach rotacji lub samodzielnie;		
26) „systemy ponownego użycia” oznaczają ustalenia organizacyjne, techniczne lub finansowe, które umożliwiają ponowne użycie w systemie o obiegu zamkniętym albo w systemie		

Zgłaszający:

o obiegu otwartym. Systemy kaucyjne, jeżeli zapewniają zbieranie opakowań w celu ponownego użycia, uznaje się za część „systemu ponownego użycia”;		
27) „odnawianie” oznacza czynność niezbędną do przywrócenia opakowania wielokrotnego użytku do funkcjonalnego stanu w celu jego ponownego użycia;		
28) „powtórne napełnianie” oznacza czynność, w wyniku której użytkownik końcowy napełnia swój pojemnik spełniający funkcję opakowania produktem lub kilkoma produktami oferowanymi przez dystrybutora końcowego w kontekście transakcji handlowej;		
29) „punkt napełniania” oznacza miejsce, w którym dystrybutor końcowy oferuje użytkownikom końcowym produkty, które można nabyć w drodze powtórznego napełnienia;		
30) „sektor HoReCa” oznacza działalność związaną z zakwaterowaniem i usługami gastronomicznymi zgodnie ze statystyczną klasyfikacją działalności gospodarczej NACE Rev. 252;		
31) „projektowanie z myślą o recyklingu” oznacza projektowanie opakowań, w tym poszczególnych części składowych opakowania, z myślą o zapewnieniu ich zdolności do recyklingu w ramach najnowocześniejszych procesów zbierania, sortowania i recyklingu;		
32) „poddawane recyklingowi na dużą skalę” oznacza zbierane, sortowane i poddawane recyklingowi za pomocą zainstalowanej nowoczesnej infrastruktury i procesów, obejmujące co najmniej 75 % ludności Unii, z uwzględnieniem odpadów opakowaniowych wywożonych z Unii, które spełniają wymogi przewidziane w art. 47 ust. 5;		
33) „kategoria opakowań” oznacza połączenie materiału i określonego projektu opakowania, które to połączenie przesądza o zdolności do recyklingu w ramach najnowocześniejszych procesów zbierania, sortowania i recyklingu oraz jest adekwatne w kontekście definicji projektowania z myślą o recyklingu;		
34) „zintegrowana część składowa” oznacza część składową opakowania, która może być oddzielna od głównej części jednostki opakowania i może być wykonana z innego materiału, ale stanowi integralną część jednostki opakowania i jest nieodłącznie związana z jego funkcjonowaniem oraz nie musi być oddzielona od głównej części jednostki opakowania w celu spożycia produktu i jest zwykle wyrzucana w tym samym czasie co jednostka opakowania, choć niekoniecznie z wykorzystaniem tej samej drogi unieszkodliwiania;		
35) „oddzielna część składowa” oznacza część składową opakowania, która jest oddzielna od głównej części jednostki opakowania i może być wykonana z innego materiału, wymaga		

Zgłaszający:

całkowitego i trwałego oddzielenia od głównej jednostki opakowania w celu uzyskania dostępu do produktu i jest zwykle wyrzucana wcześniej niż jednostka opakowania i oddzielnie od niej;		
36) „jednostka opakowania” oznacza jednostkę jako całość, łącznie z wszelkimi zintegrowanymi lub oddzielnymi częściami składowymi, które łącznie spełniają funkcje opakowania, takie jak przechowywanie, ochrona, obsługa, dostarczanie, magazynowanie, transport i prezentacja produktów, a także niezależne jednostki opakowania zbiorczego lub transportowego, w przypadku gdy są one wyrzucane przed dotarciem do punktu sprzedaży;		
37) „innowacyjne opakowania” oznaczają formę opakowania, które jest wytwarzane przy użyciu nowych materiałów, projektu lub procesów produkcji, dzięki czemu uzyskuje się znaczną poprawę funkcji opakowania, takich jak przechowywanie, ochrona, obsługa, dostarczanie lub prezentacja produktów, oraz wyraźne korzyści dla środowiska, z wyjątkiem opakowań, które powstały w wyniku modyfikacji istniejących opakowań wyłącznie w celu poprawy prezentacji produktów i zapewnienia skuteczniejszego marketingu;		
38) „surowce wtórne” oznaczają materiały, które zostały uzyskane w procesie recyklingu i mogą zastąpić surowce pierwotne;		
39) „odpady pokonsumenckie tworzyw sztucznych” oznaczają odpady tworzyw sztucznych pochodzące z produktów z tworzyw sztucznych wprowadzonych do obrotu;		
40) „opakowanie do kontaktu z produktami wrażliwymi” oznacza opakowanie przeznaczone do wykorzystania we wszystkich zastosowaniach związanych z opakowaniami objętymi zakresem rozporządzeń: (WE) nr 1831/2003, (WE) nr 1935/2004, (WE) nr 767/2009, (WE) nr 2009/1223, (UE) 2017/745, (UE) 2017/746, (UE) 2019/4, (UE) 2019/6, dyrektywy 2001/83/WE lub dyrektywy 2008/68/WE;		
41) „opakowanie kompostowalne” oznacza opakowaniowe oznaczające się taką zdolnością rozkładu fizycznego, chemicznego, termicznego lub biologicznego, która zapewni ostateczny rozkład większości gotowego kompostu na dwutlenek węgla, składniki mineralne, biomasę i wodę, zgodnie z art. 47 ust. 4, i nie utrudni selektywnej zbiórki i procesu kompostowania lub działalności, do której opakowanie jest wprowadzane w warunkach kontrolowanych przemysłowo;		
42) „butelki jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na		

Zgłaszający:

napoje” oznaczają butelki na napoje wymienione w części F załącznika do dyrektywy (UE) 2019/904;		
43) „tworzywo sztuczne” oznacza polimer w rozumieniu art. 3 pkt 5 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, do którego mogły zostać dodane dodatki lub inne substancje i który może funkcjonować jako główny składnik strukturalny opakowań, z wyjątkiem polimerów naturalnych, które nie zostały chemicznie zmodyfikowane;		
44) „plastikowe torby na zakupy” oznaczają torby na zakupy, z uchwytemi lub bez, wykonane z tworzywa sztucznego, które są oferowane konsumentom w punktach sprzedaży produktów;		
45) „lekkie plastikowe torby na zakupy” oznaczają plastikowe torby na zakupy o grubości materiału poniżej 50 mikronów;		
46) „bardzo lekkie plastikowe torby na zakupy” oznaczają plastikowe torby na zakupy o grubości materiału poniżej 15 mikronów;		
47) „grube plastikowe torby na zakupy” oznaczają plastikowe torby na zakupy o grubości materiału od 50 do 99 mikronów;		
48) „bardzo grube plastikowe torby na zakupy” oznaczają plastikowe torby na zakupy o grubości materiału powyżej 99 mikronów;		
49) „pojemniki na odpady” oznaczają pojemniki, kosze i torby używane do przechowywania i zbierania odpadów;		
50) „kaucja” oznacza stałą kwotę pieniężną, która nie jest częścią ceny zapakowanego lub napełnionego produktu i która jest pobierana od użytkownika końcowego przy zakupie takiego zapakowanego lub napełnionego produktu, objętą systemem kaucyjnym w danym państwie członkowskim i podlegającą zwrotowi, gdy użytkownik końcowy zwraca opakowanie wydane za kaucją do punktu zbierania ustanowionego w tym celu;		
51) „systemy kaucyjny” oznacza system, w ramach którego przy zakupie zapakowanego lub napełnionego produktu objętego tym systemem od użytkownika końcowego pobierana jest kaucja, która jest mu zwracana po zwrocie opakowania wydanego za kaucją do punktu zbierania ustanowionego w tym celu;		
52) „specyfikacja techniczna” oznacza dokument określający wymogi techniczne, które ma spełniać produkt, proces lub usługa;		
53) „norma zharmonizowana” oznacza normę zdefiniowaną w art. 2 pkt 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1025/2012;		
54) „ocena zgodności” oznacza proces wykazujący, czy zostały spełnione wymogi niniejszego rozporządzenia dotyczące zrównoważoności, bezpieczeństwa, etykietowania oraz wymogi		

Zgłaszający:

informacyjne odnoszące się do opakowań;		
55) „organizacja odpowiedzialności producenta” oznacza podmiot prawny, który organizuje pod względem finansowym lub finansowym i operacyjnym wypełnianie obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta w imieniu kilku producentów;		
56) „cykl życia” oznacza kolejne i wzajemnie powiązane etapy, przez które przechodzi opakowanie, od nabycia surowca lub jego wytworzenia z zasobów naturalnych do ostatecznego unieszkodliwienia;		
57) „opakowanie stwarzające ryzyko” oznacza opakowanie, które ze względu na niespełnienie wymogu określonego w niniejszym rozporządzeniu lub na podstawie niniejszego rozporządzenia, innego niż wymogi wymienione w art. 56 ust. 1, może mieć negatywny wpływ na środowisko lub inne interesy publiczne chronione tym wymogiem;		
58) „opakowanie stwarzające poważne ryzyko” oznacza opakowanie stwarzające ryzyko, w przypadku którego na podstawie przeprowadzonej oceny uznaje się, że stopień niezgodności lub związanej z nią szkody wymaga szybkiej interwencji organów nadzoru rynku, również jeżeli skutki wystąpienia niezgodności nie są natychmiastowe;		
59) „platforma internetowa” oznacza platformę internetową zdefiniowaną w art. 3 lit. i) rozporządzenia (UE) 2022/2065;		
60) „odpady” oznaczają odpady zdefiniowane w art. 3 pkt 1 dyrektywy 2008/98/WE, z wyjątkiem opakowań wielokrotnego użytku przekazanych do odnowienia.		
Stosuje się definicje „substancji potencjalnie niebezpiecznej” i „nośnika danych” określone w art. [2 pkt 28 i 30] rozporządzenia [w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów].		
Stosuje się definicje „gospodarowania odpadami”, „zbierania”, „selektywnej zbiórki”, „systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta”, „przygotowania do ponownego użycia” i „recyklingu” określone w art. 3 pkt 9, 10, 11, 21, 16 i 17 dyrektywy 2008/98/WE.		
Stosuje się definicje „nadzoru rynku”, „organu nadzoru rynku”, „dostawcy usług realizacji zamówień”, „działania naprawczego”, „odzyskania produktu”, „wycofania z obrotu” i „ryzyka” określone w art. 3 pkt 3, 4, 11, 16, 22, 23 i 18 rozporządzenia (UE) 2019/1020.		
Orientacyjny wykaz wyrobów objętych definicją opakowania		

Zgłaszający:

określoną w pkt 1 znajduje się w załączniku I.		
Artykuł 4 Swobodny przepływ		
1. Opakowanie wprowadza się do obrotu wyłącznie wtedy, gdy spełnia wymogi przewidziane w niniejszym rozporządzeniu.		
2. Państwa członkowskie nie mogą zabraniać, ograniczać ani utrudniać wprowadzania do obrotu opakowań spełniających wymogi w zakresie zrównoważoności określone w art. 5–10 niniejszego rozporządzenia.		
3. Państwa członkowskie nie mogą zabraniać, ograniczać ani utrudniać wprowadzania do obrotu opakowań spełniających wymogi w zakresie etykietowania i wymogi informacyjne określone w art. 11 niniejszego rozporządzenia.		
4. W przypadku gdy państwa członkowskie zdecydują się utrzymać lub wprowadzić krajowe wymogi w zakresie zrównoważoności lub wymogi informacyjne dodatkowe w stosunku do wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu, wymogi te nie mogą kolidować z wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, a państwa członkowskie nie mogą zabraniać, ograniczać ani utrudniać wprowadzania do obrotu opakowań spełniających wymogi niniejszego rozporządzenia z powodu niespełnienia tych wymogów krajowych.		
5. Oprócz wymogów dotyczących etykietowania określonych w art. 11 państwa członkowskie mogą ustanowić dalsze wymogi dotyczące oznakowania w celu identyfikacji systemu rozszerzonej odpowiedzialności producenta lub systemu kaucyjnego innego niż system, o którym mowa w art. 44 ust. 1.		
6. Państwa członkowskie nie mogą uniemożliwiać prezentacji opakowań, które nie spełniają wymogów niniejszego rozporządzenia, podczas targów, wystaw lub podobnych wydarzeń, pod warunkiem że w sposób widoczny zaznaczono, że takie opakowania nie spełniają wymogów niniejszego rozporządzenia oraz że nie są przeznaczone do sprzedaży, dopóki nie zostanie zapewniona ich zgodność z tymi wymogami.		
Rozdział II Wymogi w zakresie zrównoważoności		
Artykuł 5 Wymogi dotyczące substancji w opakowaniach		
1. Opakowania wytwarza się w sposób ograniczający do minimum obecność i stężenie substancji potencjalnie niebezpiecznych jako składników materiałów opakowaniowych lub jakichkolwiek części składowych opakowań, również w odniesieniu do ich		

Zgłaszający:

występowania w emisjach oraz wszelkich wynikach gospodarowania odpadami, takich jak surowce wtórne, popioły lub inne materiały przeznaczone do ostatecznego unieszkodliwienia.		
2. Bez uszczerbku dla ograniczeń dotyczących substancji chemicznych określonych w załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 lub, w stosownych przypadkach, ograniczeń i szczególnych środków prawnych odnoszących się do opakowań przeznaczonych do kontaktu z żywnością określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1935/2004 suma poziomów stężenia ołowiu, kadmu, rtęci i sześciowartościowego chromu wynikających z substancji obecnych w opakowaniach lub częściach składowych opakowania nie może przekraczać 100 mg/kg.		
3. Spełnienie wymogów określonych w ust. 2 wykazuje się w dokumentacji technicznej sporządzonej zgodnie z załącznikiem VII.		
4. Wymogi dotyczące zdolności do recyklingu ustanowione w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 6 ust. 5 nie ograniczają obecności substancji w opakowaniach lub częściach składowych opakowania z powodów związanych przede wszystkim z bezpieczeństwem chemicznym. W stosownych przypadkach odnoszą się one do substancji potencjalnie niebezpiecznych, które mają negatywny wpływ na ponowne użycie i recykling materiałów w opakowaniu, w którym są obecne, oraz, w stosownych przypadkach, wskazują konkretne substancje, których to dotyczy, oraz związane z nimi kryteria i ograniczenia.		
5. Aby uwzględnić postęp naukowo-techniczny, Komisja może przyjmować akty delegowane zgodnie z art. 58, aby wprowadzić w niniejszym rozporządzeniu zmiany w celu: a) obniżenia sumy poziomów stężenia ołowiu, kadmu, rtęci i sześciowartościowego chromu wynikających z substancji obecnych w opakowaniach lub częściach składowych opakowania, o której mowa w ust. 2; b) określenia warunków, w jakich poziom stężenia, o którym mowa w ust. 2, nie ma zastosowania do materiałów poddanych recyklingowi i ogniw produktów, które znajdują się w zamkniętym i kontrolowanym obiegu, jak również określeniu rodzajów opakowań, które są zwolnione z wymogów określonych w tym ustępie. Zastosowanie takich aktów delegowanych musi być ograniczone w czasie, a także muszą one przewidywać odpowiednie wymogi dotyczące		

Zgłaszający:

oznakowania i wymogi informacyjne oraz zawierać wymogi dotyczące regularnej sprawozdawczości w celu zapewnienia regularnego przeglądu takiego odstępstwa.		
Artykuł 6 Opakowania nadające się do recyklingu		
1. Wszystkie opakowania muszą nadawać się do recyklingu.		
2. Uznaje się, że opakowanie nadaje się do recyklingu, jeżeli spełnia następujące warunki: a) zostało zaprojektowane z myślą o recyklingu; b) podlega skutecznej i efektywnej zbiórce selektywnej zgodnie z art. 43 ust. 1 i 2; c) podlega sortowaniu z przeznaczeniem do określonych strumieni odpadów bez wpływu na możliwość recyklingu innych strumieni odpadów; d) może być poddane recyklingowi w sposób zapewniający wystarczającą jakość surowców wtórnych, aby mogły one zastąpić surowce pierwotne; e) można je poddać recyklingowi na dużą skalę. Lit. a) stosuje się od 1 stycznia 2030 r., a lit. e) stosuje się od 1 stycznia 2035 r.		
3. Od 1 stycznia 2030 r. opakowania nadające się do recyklingu muszą być zgodne z kryteriami projektowania z myślą o recyklingu określonymi w aktach delegowanych przyjętych na podstawie ust. 4 oraz, od 1 stycznia 2035 r., także z wymogami dotyczącymi zdolności do recyklingu na dużą skalę określonymi w aktach delegowanych przyjętych na podstawie ust. 6. Jeżeli takie opakowania są zgodne z tymi aktami delegowanymi, uznaje się je za zgodne z ust. 2 lit. a) i e).		
4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 58 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia, aby ustanowić kryteria projektowania z myślą o recyklingu oraz klasy wydajności recyklingu w oparciu o kryteria i parametry wymienione w tabeli 2 w załączniku II w odniesieniu do kategorii opakowań wymienionych w tabeli 1 tego załącznika, a także przepisy dotyczące modulacji wkładów finansowych wpłacanych przez producentów w celu wypełnienia ich obowiązków w zakresie		

Zgłaszający:

<p>rozszerzonej odpowiedzialności producenta określonych w art. 40 ust. 1, w oparciu o klasę wydajności recyklingu opakowań, a w przypadku opakowań z tworzyw sztucznych – procentową zawartość materiałów z recyklingu. Kryteria projektowania z myślą o recyklingu muszą uwzględniać najnowocześniejsze procesy zbierania, sortowania i recyklingu oraz obejmować wszystkie części składowe opakowania.</p> <p>Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 58 w celu zmiany tabeli 1 w załączniku, aby dostosować ją postępu naukowo-technicznego w zakresie materiałów i projektowania produktów, infrastruktury zbierania, sortowania i recyklingu.</p>		
<p>5. Od 1 stycznia 2030 r. opakowań nie uznaje się za nadające się do recyklingu, jeżeli odpowiadają klasie wydajności E zgodnie z kryteriami projektowania z myślą o recyklingu określonymi w akcie delegowanym przyjętym na podstawie ust. 4 w odniesieniu do kategorii opakowań, do której należy to opakowanie.</p> <p>Kryteria te opierają się co najmniej na parametrach wymienionych w tabeli 2 w załączniku II.</p>		
<p>6. W odniesieniu do każdego rodzaju opakowania wymienionego w tabeli 1 w załączniku II Komisja ustanawia metodykę oceny, czy opakowania nadają się do recyklingu na dużą skalę. Metodyka ta opiera się co najmniej na następujących elementach:</p> <ul style="list-style-type: none">a) ilości opakowań wprowadzonych do obrotu w Unii jako całości i w każdym państwie członkowskim;b) ilości selektywnie zebranych odpadów opakowaniowych, w podziale na materiały opakowaniowe wymienione w tabeli 1 w załączniku II, w Unii jako całości i w każdym państwie członkowskim;c) współczynnikach recyklingu odpadów opakowaniowych w podziale na rodzaje opakowań wymienione w tabeli 1 w załączniku II, w całej Unii i w poszczególnych państwach członkowskich lub – w przypadku gdy takie dane dotyczące współczynników recyklingu odpadów opakowaniowych w podziale na rodzaje opakowań nie mogą być udostępnione – założeń przyjętych na podstawie średnich wskaźników strat, o których mowa w art. 47 ust. 3;		

Zgłaszający:

<p>d) zdolności zainstalowanej infrastruktury w zakresie sortowania i recyklingu w całej Unii w odniesieniu do poszczególnych rodzajów opakowań wymienionych w tabeli 1 w załączniku II.</p>		
<p>7. Kryteria i wymogi, o których mowa w ust. 3, określają:</p> <p>a) sposób wyrażenia wyniku oceny zdolności do recyklingu w klasach wydajności recyklingu od A do E, jak opisano w tabeli 3 w załączniku II, w oparciu o zawartość procentową jednostki opakowania, w jednostkach masy, nadającą się do recyklingu zgodnie z ust. 1;</p> <p>b) szczegółowe kryteria projektowania z myślą o recyklingu w odniesieniu do poszczególnych materiałów opakowaniowych i kategorii opakowań wymienionych w tabeli 1 w załączniku II;</p> <p>c) opis, w odniesieniu do poszczególnych kategorii opakowań wymienionych w tabeli 1 w załączniku II, warunków zgodności z odpowiednimi klasami wydajności;</p> <p>d) modulację wkładów finansowych wpłacanych przez producentów w celu wypełnienia spoczywających na nich obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta, o których mowa w art. 40, w oparciu o klasę wydajności opakowań;</p> <p>e) sposób oceny zdolności do recyklingu na dużą skalę w odniesieniu do poszczególnych kategorii opakowań wymienionych w tabeli 1 w załączniku II, w celu ustalenia zaktualizowanych klas wydajności recyklingu na okres od 2035 r.</p>		
<p>8. Spełnienie wymogów określonych w ust. 2 i 3 wykazuje się w dokumentacji technicznej dotyczącej opakowań sporządzonej zgodnie z załącznikiem VII.</p> <p>W przypadku gdy jednostka opakowania zawiera zintegrowane części składowe, ocena zgodności z kryteriami projektowania z myślą o recyklingu oraz z wymogami dotyczącymi zdolności do recyklingu na dużą skalę obejmuje wszystkie zintegrowane części składowe.</p> <p>W przypadku gdy jednostka opakowania zawiera oddzielne części</p>		

Zgłaszający:

<p>składowe, ocena zgodności z wymogami projektowania z myślą o recyklingu oraz wymogami dotyczącymi zdolności do recyklingu na dużą skalę obejmuje wszystkie oddzielane części składowe. Wszystkie części składowe jednostki opakowania muszą być kompatybilne z najnowocześniejszymi procesami zbierania, sortowania i recyklingu i nie mogą ograniczać zdolności głównej części jednostki opakowania do recyklingu.</p>		
<p>9. Od 1 stycznia 2030 r. i na zasadzie odstępstwa od ust. 2 i 3 innowacyjne opakowania mogą być wprowadzane do obrotu na okres maksymalnie 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały wprowadzone do obrotu.</p> <p>W przypadku stosowania tego odstępstwa do innowacyjnego opakowania dołącza się dokumentację techniczną, o której mowa w załączniku VII, wykazującą jego innowacyjny charakter i zgodność z definicją zawartą w art. 3 pkt 34 niniejszego rozporządzenia.</p> <p>Po upływie okresu, o którym mowa w akapicie pierwszym, do opakowania dołącza się dokumentację techniczną, o której mowa w ust. 8.</p>		
<p>10. Do 31 grudnia 2034 r. niniejszy artykuł nie ma zastosowania do:</p> <ul style="list-style-type: none">a) opakowań bezpośrednich zdefiniowanych w art. 1 pkt 23 dyrektywy 2001/83/WE i w art. 4 pkt 25 rozporządzenia (UE) 2019/6;b) opakowań z tworzyw sztucznych do kontaktu z produktami wrażliwymi stosowanych jako opakowanie wyrobów medycznych objętych rozporządzeniem (UE) 2017/745;c) opakowań z tworzyw sztucznych do kontaktu z produktami wrażliwymi stosowanych jako opakowanie wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro objętych rozporządzeniem (UE) 2017/746.		
<p>11. Wkłady finansowe wpłacane przez producentów w celu wypełnienia spoczywających na nich obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta, o których mowa w art. 40, moduluje się na podstawie klasy wydajności recyklingu określonej zgodnie z aktami delegowanymi, o których mowa w ust. 4 i 6 niniejszego artykułu, a w odniesieniu do opakowań z tworzyw sztucznych – również zgodnie z art. 7 ust. 6.</p>		

Zgłaszający:

Artykuł 7 Minimalna zawartość materiałów z recyklingu w opakowaniach z tworzyw sztucznych		
<p>1. Od 1 stycznia 2030 r. część z tworzyw sztucznych w opakowaniach musi mieć następującą minimalną zawartość procentową materiałów z recyklingu odzyskanych z odpadów pokonsumenckich tworzyw sztucznych na jednostkę opakowania:</p> <ul style="list-style-type: none">a) 30 % w przypadku opakowań do kontaktu z produktami wrażliwymi wykonanych z politereftalanu etylenu jako głównego składnika;b) 10 % w przypadku opakowań do kontaktu z produktami wrażliwymi wykonanych z tworzyw sztucznych innych niż politereftalan etylenu, z wyjątkiem butelek jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje;c) 30 % w przypadku butelek jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje;d) 35 % w przypadku opakowań innych niż te, o których mowa w lit. a), b) i c).		
<p>2. Od 1 stycznia 2040 r. część z tworzyw sztucznych w opakowaniach musi mieć następującą minimalną zawartość procentową materiałów z recyklingu odzyskanych z odpadów pokonsumenckich tworzyw sztucznych na jednostkę opakowania:</p> <ul style="list-style-type: none">a) 50 % w przypadku opakowań z tworzyw sztucznych do kontaktu z produktami wrażliwymi, z wyjątkiem butelek jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje;b) 65 % w przypadku butelek jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje;c) 65 % w przypadku opakowań z tworzyw sztucznych innych niż te, o których mowa w lit. a) i b).		
<p>3. Ust. 1 i 2 nie stosuje się do:</p> <ul style="list-style-type: none">a) opakowań bezpośrednich zdefiniowanych w art. 1 pkt 23 dyrektywy 2001/83/WE i w art. 4 pkt 25 rozporządzenia (UE) 2019/6;		

Zgłaszający:

<p>b) opakowań z tworzyw sztucznych do kontaktu z produktami wrażliwymi stosowanych jako opakowanie wyrobów medycznych objętych rozporządzeniem (UE) 2017/745;</p> <p>c) opakowań z tworzyw sztucznych do kontaktu z produktami wrażliwymi stosowanych jako opakowanie wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro objętych rozporządzeniem (UE) 2017/746;</p> <p>d) opakowań zewnętrznych zdefiniowanych w art. 1 pkt 24 dyrektywy 2001/83/WE i w art. 4 pkt 26 rozporządzenia (UE) 2019/6, w przypadkach, w których takie opakowania są niezbędne do spełnienia szczególnych wymogów w celu zachowania jakości produktu leczniczego.</p>		
4. Ust. 1 i 2 nie stosuje się do kompostowalnych opakowań z tworzyw sztucznych.		
5. Spełnienie wymogów określonych w ust. 1 i 3 wykazuje się w informacjach technicznych dotyczących opakowań, o których mowa w załączniku VII.		
6. Do 1 stycznia 2030 r. wkłady finansowe wnoszone przez producentów w celu wypełnienia spoczywających na nich obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta określonych w art. 40 moduluje się na podstawie procentowej zawartości materiałów z recyklingu wykorzystanych w opakowaniu.		
7. Do 31 grudnia 2026 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających metodykę obliczania i weryfikacji procentowej zawartości materiałów z recyklingu odzyskanej z odpadów pokonsumenckich tworzyw sztucznych w przeliczeniu na jednostkę opakowania z tworzyw sztucznych oraz format dokumentacji technicznej, o której mowa w załączniku VII. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 59 ust. 3.		
8. Od 1 stycznia 2029 r. obliczanie i weryfikacja procentowej zawartości materiałów z recyklingu w opakowaniach zgodnie z ust. 1 muszą być zgodne z przepisami określonymi w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 7.		
9. Do 1 stycznia 2028 r. Komisja musi ocenić potrzebę wprowadzenia odstępstw od minimalnej zawartości procentowej określonej w ust. 1 lit. b) i d) w odniesieniu do określonych		

Zgłaszający:

<p>opakowań z tworzyw sztucznych lub potrzebę zmiany odstępstwa ustanowionego w ust. 3 w odniesieniu do określonych opakowań z tworzyw sztucznych.</p> <p>W oparciu o tę ocenę Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 58 w celu zmiany rozporządzenia, aby:</p> <ul style="list-style-type: none">a) wprowadzić odstępstwa dotyczące zakresu, terminu lub poziomu minimalnej zawartości procentowej określonej w ust. 1 lit. b) i d) w odniesieniu do określonych opakowań z tworzyw sztucznych oraz, w stosownych przypadkachb) zmienić odstępstwa ustanowione w ust. 3, w przypadku gdy odpowiednie technologie recyklingu opakowań z tworzyw sztucznych nie są dostępne, ponieważ nie są dozwolone na mocy odpowiednich przepisów unijnych lub nie są w wystarczającym stopniu zainstalowane w praktyce.		
<p>10. W przypadku gdy jest to uzasadnione brakiem dostępności lub nadmiernymi cenami określonych tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, co może mieć niekorzystny wpływ na zdrowie ludzi lub zwierząt, bezpieczeństwo dostaw żywności lub środowisko, nadmiernie utrudniając przestrzeganie wymogów dotyczących minimalnej procentowej zawartości materiałów z recyklingu określonych w ust. 1 i 2, Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 58 w celu zmiany ust. 1 i 2 w drodze odpowiedniego dostosowania minimalnych zawartości procentowych. Przy ocenie uzasadnienia takiego dostosowania Komisja ocenia wnioski osób fizycznych lub prawnych, do których to wniosków należy dołączyć odpowiednie informacje i dane dotyczące sytuacji rynkowej w zakresie tych odpadów pokonsumenckich tworzyw sztucznych oraz najlepsze dostępne dowody dotyczące odnośnych zagrożeń dla zdrowia ludzi lub zwierząt, bezpieczeństwa dostaw żywności lub środowiska.</p>		
<p>11. Do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 8 lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. Komisja dokonuje przeglądu sytuacji w zakresie stosowania materiałów opakowaniowych pochodzących z recyklingu w opakowaniach innych niż tworzywa sztuczne i na tej podstawie ocenia stosowność ustanowienia środków lub celów dotyczących zwiększenia wykorzystania materiałów z recyklingu w takich innych opakowaniach, i w razie potrzeby przedstawia wniosek</p>		

Zgłaszający:

ustawodawczy.		
Artykuł 8 Opakowania kompostowalne		
1. Do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 24 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. opakowania, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. f) i g), przyklepne etykiety przyklepione do owoców i warzyw oraz bardzo lekkie plastikowe torby na zakupy muszą być kompostowalne w warunkach kontrolowanych przemysłowo w zakładach przetwarzania bioodpadów.		
2. W przypadku gdy dostępne są odpowiednie systemy zbierania odpadów i infrastruktura przetwarzania odpadów w celu zapewnienia, aby opakowania, o których mowa w ust. 1, trafiły do strumienia gospodarowania odpadami organicznymi, państwa członkowskie są uprawnione do wprowadzenia wymogu, aby lekkie plastikowe torby na zakupy były udostępniane na ich rynku po raz pierwszy tylko wtedy, gdy można wykazać, że te lekkie plastikowe torby na zakupy zostały całkowicie wyprodukowane z biodegradowalnych polimerów tworzyw sztucznych, które są kompostowalne w warunkach kontrolowanych przemysłowo.		
3. Do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 24 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. opakowania inne niż te, o których mowa w ust. 1 i 2, w tym opakowania wykonane z biodegradowalnych polimerów tworzyw sztucznych, muszą umożliwiać recykling materiałowy bez wpływu na zdolność innych strumieni odpadów do recyklingu.		
4. Spełnienie wymogów określonych w ust. 1–3 wykazuje się w informacjach technicznych dotyczących opakowań, o których mowa w załączniku VII.		
5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 58 w celu zmiany ust. 1 i 2 niniejszego artykułu poprzez dodanie innych rodzajów opakowań do rodzajów opakowań objętych tymi ustępami, jeżeli jest to uzasadnione i właściwe ze względu na zmiany technologiczne i regulacyjne mające wpływ na unieszkodliwianie opakowań kompostowalnych oraz z zastrzeżeniem spełnienia warunków określonych w załączniku III.		
Artykuł 9 Minimalizowanie ilości stosowanych opakowań		
1. Opakowanie musi być zaprojektowane w taki sposób, aby jego masa i objętość były ograniczone do minimum niezbędnego do		

Zgłaszający:

zapewnienia jego funkcjonalności, z uwzględnieniem materiału, z którego jest ono wykonane.		
2. Nie można wprowadzać do obrotu opakowań, które nie są niezbędne w celu spełnienia któregokolwiek z kryteriów wydajności określonych w załączniku IV, ani opakowań o właściwościach, które mają jedynie na celu zwiększenie postrzeganej objętości produktu, w tym zawierających podwójne ścianki, fałszywe dna i zbędne warstwy, chyba że projekt opakowania podlega wymogom dotyczącym chronionych oznaczeń geograficznych na mocy przepisów Unii.		
3. Pustą przestrzeń należy ograniczyć do minimum niezbędnego do zapewnienia funkcjonalności opakowania w następujący sposób: a) w przypadku opakowań handlowych – w stosunku do całkowitej objętości produktu w opakowaniu i jego właściwości; b) w przypadku opakowań zbiorczych i transportowych, w tym opakowań dla handlu elektronicznego – w stosunku do całkowitej ilości produktów zapakowanych zbiorczo lub transportowanych oraz ich opakowań handlowych. Do celów oceny zgodności z niniejszym ustępem za pustą przestrzeń uznaje się przestrzeń wypełnioną ścinkami papieru, wypełniaczami powietrznymi, folią bąbelkową, wypełniaczami gąbkowymi, wypełniaczami piankowymi, wełną drzewną, polistyrenem, chipsami styropianowymi lub innymi materiałami wypełniającymi.		
4. Spełnienie wymogów określonych w ust. 1 i 2 wykazuje się w dokumentacji technicznej, o której mowa w załączniku VII i która musi zawierać następujące elementy: a) wyjaśnienie specyfikacji technicznych, norm i warunków stosowanych do oceny opakowania pod kątem kryteriów wydajności i metodyki określonych w załączniku IV; b) określenie wymogów dotyczących projektu, uniemożliwiających dalsze ograniczenie masy lub objętości opakowania, w odniesieniu do każdego z kryteriów wydajności;		

Zgłaszający:

<p>c) wszelkie wyniki badań, badania lub inne istotne źródła wykorzystane do oceny minimalnej koniecznej objętości lub masy opakowania.</p> <p>W przypadku opakowań wielokrotnego użytku w ocenie spełnienia wymogów określonych w ust. 1 uwzględnia się funkcję opakowań wielokrotnego użytku, o których mowa w art. 10.</p>		
<p>Artykuł 10 Opakowania wielokrotnego użytku</p>		
<p>1. Opakowanie uznaje się za opakowanie wielokrotnego użytku, jeżeli spełnia następujące warunki:</p> <p>a) jest przeznaczone do ponownego użycia lub powtórnego napełnienia, zaprojektowane i wprowadzane do obrotu z myślą o ponownym użyciu lub powtórnym napełnianiu;</p> <p>b) zostało przeznaczone do osiągnięcia jak największej liczby podróży lub rotacji przy normalnie łatwych do przewidzenia warunkach zastosowania i zostało zaprojektowane w tym celu;</p> <p>c) można je opróżnić lub rozładować bez uszkodzenia opakowania uniemożliwiającego jego ponowne użycie;</p> <p>d) można je opróżnić, rozładować, powtórnie napełnić lub załadować przy jednoczesnym zapewnieniu zgodności z mającymi zastosowanie wymogami bezpieczeństwa i higieny;</p> <p>e) można je poddać odnowieniu zgodnie z częścią B załącznika VI przy jednoczesnym zachowaniu jego zdolności do pełnienia zamierzonej funkcji;</p> <p>f) można je opróżnić, rozładować, powtórnie napełnić lub załadować, przy zachowaniu jakości i bezpieczeństwa produktu w opakowaniu oraz zapewnieniu możliwości umieszczenia etykiety oraz informacji o właściwościach tego produktu, w tym na samym opakowaniu, z uwzględnieniem wszelkich istotnych instrukcji i informacji służących zapewnieniu bezpieczeństwa,</p>		

Zgłaszający:

<p>odpowiedniego użycia, identyfikowalności i okresu trwałości produktu;</p> <p>g) można je opróżnić, rozładować, powtórnie napełnić lub załadować bez ryzyka dla zdrowia i bezpieczeństwa osób odpowiedzialnych za przeprowadzenie tych czynności;</p> <p>h) gdy stanie się odpadem, spełnia szczególne wymagania dotyczące opakowań nadających się do recyklingu określone w art. 6.</p>		
<p>2. Spełnienie wymogów określonych w ust. 1 wykazuje się w informacjach technicznych dotyczących opakowań, o których mowa w załączniku VII.</p>		
<p>Rozdział III Wymogi dotyczące etykietowania i oznakowania oraz wymogi informacyjne</p>		
<p>Artykuł 11 Etykietowanie opakowań</p>		
<p>1. Od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 42 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. opakowania muszą być oznakowane etykietą zawierającą informacje o składzie materiałowym. Obowiązek ten nie ma zastosowania do opakowań transportowych. Ma on jednak zastosowanie do opakowań dla handlu elektronicznego.</p> <p>Na opakowaniach objętych systemem kaucyjnym, o których mowa w art. 44 ust. 1, oprócz etykiety, o której mowa w akapicie pierwszym, umieszcza się zharmonizowaną etykietę ustanowioną w odpowiednim akcie wykonawczym przyjętym na podstawie ust. 5.</p>		
<p>2. Od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 48 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. opakowania muszą posiadać etykietę z informacją o przydatności do ponownego użycia opakowania oraz kod QR lub inny rodzaj cyfrowego nośnika danych, który zawiera dalsze informacje na temat przydatności do ponownego użycia opakowania, w tym na temat dostępności systemu ponownego użycia i punktów zbierania, oraz który ułatwia śledzenie opakowania i obliczenie liczby podróży i rotacji. Ponadto opakowania handlowe wielokrotnego użytku należy wyraźnie oznaczyć i odróżnić od opakowań jednorazowego użytku w punkcie sprzedaży.</p>		
<p>3. W przypadku gdy jednostka opakowania objętego art. 7 jest oznakowana etykietą zawierającą informacje na temat zawartości materiałów z recyklingu, etykieta ta musi być zgodna ze</p>		

Zgłaszający:

<p>specyfikacjami określonymi w odpowiednim akcie wykonawczym przyjętym na podstawie art. 11 ust. 5 i opierać się na metodyce zgodnej z art. 7 ust. 7. W przypadku gdy opakowanie z tworzyw sztucznych jest oznakowane etykietą zawierającą informacje na temat zawartości biopochodnych tworzyw sztucznych, etykieta ta musi być zgodna ze specyfikacjami określonymi w odpowiednim akcie wykonawczym przyjętym na podstawie art. 11 ust. 5.</p>		
<p>4. Etykiety, o których mowa w ust. 1–3, oraz kod QR lub inny rodzaj cyfrowego nośnika danych, o którym mowa w ust. 2, umieszcza się, drukuje lub graweruje na opakowaniu w sposób wyraźny, czytelny i nieusuwalny. W przypadku gdy nie jest to możliwe lub nie jest to uzasadnione z uwagi na charakter i rozmiar opakowania, etykiety umieszcza się na opakowaniu zbiorczym. W przypadku gdy w przepisach Unii określono wymóg, aby informacje na temat produktu w opakowaniu były przekazywane za pośrednictwem nośnika danych, do przekazywania informacji wymaganych zarówno w odniesieniu do produktu w opakowaniu, jak i opakowania stosuje się jeden nośnik danych.</p>		
<p>5. Do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 18 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu ustanowienia zharmonizowanej etykiety i zharmonizowanych specyfikacji dotyczących wymogów i formatów w zakresie etykietowania opakowań, o których mowa w ust. 1–3, oraz etykietowania pojemników na odpady, o których mowa w art. 12. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 59 ust. 3.</p>		
<p>6. Do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 24 miesiące od daty wejścia niniejszego rozporządzenia w życie] r. Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu ustanowienia metodyki określania składu materiałowego opakowań, o którym mowa w ust. 1, za pomocą technologii znakowania cyfrowego. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 59 ust. 3.</p>		
<p>7. Bez uszczerbku dla wymogów dotyczących innych zharmonizowanych etykiet UE, podmioty gospodarcze nie mogą dostarczać ani eksponować etykiet, oznaczeń, symboli lub napisów, które mogłyby wprowadzać w błąd lub dezorientować konsumentów lub innych użytkowników końcowych w odniesieniu do wymogów w zakresie zrównoważoności opakowań, innych właściwości opakowań lub możliwości gospodarowania odpadami opakowaniowymi, w odniesieniu do których w niniejszym</p>		

Zgłaszający:

rozporządzeniu określono wymogi dotyczące zharmonizowanego etykietowania.		
8. Opakowania objęte systemem rozszerzonej odpowiedzialności producenta lub systemem kaucyjnym innym niż ten, o którym mowa w art. 44 ust. 1, mogą być oznaczane za pomocą odpowiedniego symbolu na całym terytorium, na którym stosuje się ten system. Symbol ten musi być zrozumiały i jednoznaczny dla konsumentów lub użytkowników oraz nie może wprowadzać ich w błąd, jeżeli chodzi o zdolność opakowania do recyklingu lub jego przydatność do ponownego użycia.		
Artykuł 12 Etykietowanie pojemników na odpady do zbierania odpadów opakowaniowych		
Do 1 stycznia 2028 r. na wszystkich pojemnikach na odpady przeznaczonych do zbierania odpadów opakowaniowych umieszcza się, drukuje lub graweruje w sposób widoczny, czytelny i trwałe etykiety umożliwiające selektywną zbiórkę każdej frakcji materiałowej odpadów opakowaniowych przeznaczonej do wyrzucenia do oddzielnych pojemników.		
Rozdział IV Obowiązki podmiotów gospodarczych inne niż obowiązki przewidziane w rozdziale V i rozdziale VII		
Artykuł 13 Obowiązki wytwórców		
1. Przy wprowadzaniu opakowań do obrotu wytwórcy zapewniają, aby opakowanie spełniało następujące wymogi: a) zaprojektowano je i wytworzono zgodnie z mającymi zastosowanie wymogami określonymi w art. 5–10; b) opatrzone je etykietą zgodnie z mającymi zastosowanie wymogami określonymi w art. 11.		
2. Przed wprowadzeniem opakowania do obrotu wytwórcy przeprowadzają odpowiednią procedurę oceny zgodności, o której mowa w art. 33, lub zlecają jej przeprowadzenie w ich imieniu, oraz sporządzają dokumentację techniczną, o której mowa w załączniku VII. Jeżeli odpowiednia procedura oceny zgodności, o której mowa w art. 33, wykazała, że opakowanie spełnia obowiązujące wymogi, wytwórcy sporządzają deklarację zgodności UE zgodnie z art. 34.		
3. Wytwórcy przechowują dokumentację techniczną, o której mowa w załączniku VII, oraz deklarację zgodności UE przez okres 10 lat od chwili wprowadzenia opakowania do obrotu.		

Zgłaszający:

<p>4. Wytwórcy zapewniają stosowanie procedur mających na celu zapewnienie zgodności produkcji seryjnej opakowania z niniejszym rozporządzeniem. Wytwórcy są zobowiązani odpowiednio uwzględnić zmiany w projekcie opakowania lub jego właściwościach, jak również zmiany w normach zharmonizowanych, wspólnych specyfikacjach i innych specyfikacjach technicznych, przez odniesienie do których stwierdza się zgodność lub przez zastosowanie których weryfikuje się jego zgodność. W przypadku gdy wytwórcy stwierdzą, że zachowanie zgodności opakowania może być naruszone, przeprowadzają ponowną ocenę zgodnie z procedurą oceny zgodności określoną w art. 33 i załączniku VII lub zlecają jej przeprowadzenie w ich imieniu.</p>		
<p>5. Wytwórcy są zobowiązani zapewnić, aby opakowania były opatrzone numerem rodzaju, partii lub numerem seryjnym bądź innym elementem umożliwiającym ich identyfikację, a w przypadku gdy wielkość lub charakter opakowania to uniemożliwiają – aby wymagane informacje były umieszczone w dokumencie załączonym do produktu w opakowaniu.</p>		
<p>6. Wytwórcy podają na opakowaniu lub kodzie QR, lub innym nośniku danych swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy oraz adres pocztowy, a także – o ile są dostępne – środki komunikacji elektronicznej, za pomocą których można się z nim skontaktować. Jeżeli nie jest to możliwe, wymagane informacje podaje się w ramach informacji dostępnych za pomocą kodu QR, o którym mowa w art. 11 ust. 2, lub nośnika danych, o którym mowa w art. 11 ust. 4, lub w dokumencie załączonym do produktu w opakowaniu. Adres pocztowy wskazuje pojedynczy punkt, w którym można skontaktować się z wytwórcą. Takie informacje są jasne, zrozumiałe i czytelne.</p>		
<p>7. Wytwórcy zapewniają, aby informacje dostarczane zgodnie z ust. 5 i 6 były jasne, zrozumiałe i czytelne oraz aby nie zastępowały i nie zasłaniały informacji wymaganych na mocy innych przepisów Unii dotyczących etykietowania produktu w opakowaniu, ani nie mogły być z nimi pomyłone.</p>		
<p>8. Wytwórcy, którzy uznają lub mają podstawy, by uważać, że wprowadzone przez nich do obrotu opakowania są niezgodne z co najmniej jednym z mających zastosowanie wymogów określonych w art. 5–11, niezwłocznie podejmują działania naprawcze niezbędne do zapewnienia zgodności opakowań, ich wycofania z obrotu lub odzyskania, stosownie do okoliczności. Wytwórcy niezwłocznie informują organ nadzoru rynku państwa</p>		

Zgłaszający:

członkowskiego, w którym opakowanie zostało udostępnione, o podejrzewanej niezgodności oraz o wszelkich podjętych działaniach naprawczych.		
9. Wytwórcy – na uzasadniony wniosek organu krajowego – dostarczają wszelkie informacje i wszelką dokumentację niezbędną do wykazania zgodności opakowań, w tym dokumentację techniczną w języku lub językach łatwo zrozumiałych dla tego organu. Wspomniane informacje i wspomniana dokumentacja są dostarczane w formie papierowej albo elektronicznej. Odpowiednie dokumenty są udostępniane w ciągu 10 dni od otrzymania wniosku od organu krajowego. Wytwórcy współpracują z organem krajowym w zakresie działań podjętych w celu zaradzenia wszelkim przypadkom niezgodności z wymogami określonymi w art. 5–10.		
Artykuł 14 Obowiązki informacyjne dostawców opakowań lub materiałów opakowaniowych		
1. Każdy dostawca opakowań lub materiałów opakowaniowych dostarcza wytwórcy wszelkie informacje i dokumentację niezbędną do wykazania przez wytwórcę zgodności opakowania i materiałów opakowaniowych z niniejszym rozporządzeniem, w tym dokumentację techniczną, o której mowa w załączniku VII i wymaganą na mocy art. 5–10, w języku lub językach łatwo zrozumiałych dla wytwórcy. Wspomniane informacje i wspomniana dokumentacja są dostarczane w formie papierowej albo elektronicznej.		
2. W stosownych przypadkach dokumentacja i informacje przewidziane w przepisach mających zastosowanie do opakowań do kontaktu z produktami wrażliwymi stanowią część informacji i dokumentacji, które należy przekazać wytwórcy zgodnie z ust. 1.		
Artykuł 15 Obowiązki upoważnionego przedstawiciela		
1. Wytwórca może, na podstawie pisemnego upoważnienia, wyznaczyć upoważnionego przedstawiciela. Obowiązki określone w art. 13 ust. 1 oraz obowiązek sporządzenia dokumentacji technicznej, o której mowa w załączniku VII i która jest wymagana na podstawie art. 5–10, nie wchodzi w zakres pełnomocnictwa upoważnionego przedstawiciela.		
2. Upoważniony przedstawiciel wykonuje zadania określone w upoważnieniu otrzymanym od wytwórcy. Upoważnienie umożliwia upoważnionemu przedstawicielowi co najmniej:		

Zgłaszający:

<p>a) przechowywanie deklaracji zgodności UE i dokumentacji technicznej do dyspozycji krajowych organów nadzoru rynku przez okres 10 lat od chwili wprowadzenia opakowań do obrotu;</p> <p>b) na wniosek organów krajowych, współpracowanie z nimi we wszelkich działaniach podjętych w celu usunięcia niezgodności opakowania objętego upoważnieniem upoważnionego przedstawiciela;</p> <p>c) na uzasadniony wniosek organu krajowego – przedstawienie temu organowi w języku lub językach łatwo dla niego zrozumiałych wszelkich informacji i wszelkiej dokumentacji niezbędnych do wykazania zgodności opakowań;</p> <p>d) na wniosek właściwego organu krajowego – udostępnianie odpowiednich dokumentów w ciągu 10 dni od otrzymania takiego wniosku;</p> <p>e) wypowiedzenie upoważnienia, jeżeli wytwórca działa w sposób sprzeczny z jego obowiązkami wynikającymi z niniejszego rozporządzenia.</p>		
Artykuł 16 Obowiązki importerów		
1. Importerzy wprowadzają do obrotu wyłącznie opakowania zgodne z wymogami określonymi w art. 5–11.		
2. Przed wprowadzeniem opakowania do obrotu importerzy dopilnowują, aby:		
<p>a) wytwórca przeprowadził odpowiednią procedurę oceny zgodności, o której mowa w art. 33, oraz sporządził dokumentację techniczną, o której mowa w załączniku VII i która jest wymagana na podstawie art. 5–10;</p> <p>b) na opakowaniu umieszczono etykietę zgodnie z art. 11;</p> <p>c) do opakowania dołączono wymagane dokumenty;</p>		

Zgłaszający:

<p>d) wytwórca spełnił wymogi określone w art. 13 ust. 5 i 6.</p> <p>W przypadku gdy importer uznaje lub ma powody, by uważać, że opakowanie nie spełnia mających zastosowanie wymogów określonych w art. 5–11, nie wprowadza tego opakowania do obrotu, dopóki nie zostanie zapewniona zgodność.</p>		
<p>3. Importerzy podają na opakowaniu swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy oraz adres pocztowy, a także – o ile są dostępne – środki komunikacji elektronicznej, za pomocą których można się z nim skontaktować. Jeżeli nie jest to możliwe, wymagane informacje podaje się za pośrednictwem nośnika danych lub w dokumencie załączonym do produktu w opakowaniu. Dane kontaktowe są jasne, zrozumiałe i czytelne.</p>		
<p>4. Importerzy zapewniają, aby informacje dostarczane zgodnie z ust. 3 były jasne, zrozumiałe i czytelne oraz aby nie zastępowały i nie zasłaniały informacji wymaganych na mocy innych przepisów Unii dotyczących etykietowania produktu w opakowaniu, ani nie mogły być z nimi pomyłone.</p>		
<p>5. Importerzy zapewniają, aby w czasie, w którym ponoszą odpowiedzialność za opakowanie, warunki jego przechowywania lub transportu nie wpływały negatywnie na jego zgodność z mającymi zastosowanie wymogami określonymi w art. 5–11.</p>		
<p>6. Importerzy, którzy uznają lub mają podstawy, by uważać, że wprowadzone przez nich do obrotu opakowania są niezgodne z mającymi zastosowanie wymogami określonymi w art. 5–11, niezwłocznie podejmują działania naprawcze niezbędne do zapewnienia zgodności opakowań, ich wycofania z obrotu lub odzyskania, stosownie do okoliczności.</p>		
<p>7. Importerzy niezwłocznie informują organy nadzoru rynku państw członkowskich, w których opakowania zostały udostępnione, o podejrzewanej niezgodności oraz o wszelkich podjętych działaniach naprawczych.</p>		
<p>8. Importerzy przechowują kopię deklaracji zgodności UE do dyspozycji organów nadzoru rynku przez 10 lat po wprowadzeniu opakowania do obrotu oraz zapewniają, by dokumentacja techniczna, o której mowa w załączniku VII i która jest wymagana na podstawie art. 5–10, była dostępna do dyspozycji tych organów na ich wniosek.</p>		
<p>9. Importerzy – na uzasadniony wniosek organu krajowego – dostarczają wszelkie informacje i wszelką dokumentację niezbędną</p>		

Zgłaszający:

<p>do wykazania zgodności opakowań, w tym dokumentację techniczną, z mającymi zastosowanie wymogami określonymi w art. 5–11, w języku lub językach łatwo zrozumiałych dla tego organu. Wspomniane informacje i wspomniana dokumentacja są dostarczane w formie papierowej albo elektronicznej. Odpowiednie dokumenty są udostępniane w ciągu 10 dni od otrzymania wniosku od organu krajowego.</p>		
<p>10. Importerzy współpracują z właściwym organem krajowym w zakresie działań podjętych w celu zaradzenia wszelkim przypadkom niezgodności z wymogami określonymi w art. 5–11.</p>		
<p>Artykuł 17 Obowiązki dystrybutorów</p>		
<p>1. Przy udostępnianiu opakowań na rynku dystrybutorzy działają z należytą starannością w odniesieniu do wymagań niniejszego rozporządzenia.</p>		
<p>2. Przed udostępnieniem opakowań na rynku dystrybutorzy sprawdzają następujące elementy:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) czy producent, który podlega obowiązkom w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta za opakowanie, jest zarejestrowany w rejestrze producentów, o którym mowa w art. 40; b) czy na opakowaniach umieszczono etykiety zgodnie z art. 11; c) czy wytwórca i importer spełnili wymogi określone, odpowiednio, w art. 13 ust. 5 i 6 oraz art. 16 ust. 3. 		
<p>3. W przypadku gdy dystrybutor przed udostępnieniem opakowań na rynku uznaje lub ma powody, by uważać, że opakowania nie spełniają wymogów określonych w art. 5–11, lub że wytwórca nie spełnia tych wymogów, dystrybutor nie udostępnia tych opakowań na rynku, dopóki ich zgodność nie zostanie zapewniona lub dopóki wytwórca nie spełni tych wymogów. Dystrybutorzy zapewniają, aby w czasie, w którym ponoszą odpowiedzialność za opakowanie, warunki jego przechowywania lub transportu nie wpływały negatywnie na jego zgodność z wymogami określonymi w art. 5–11.</p>		
<p>4. Dystrybutorzy, którzy uznają lub mają podstawy, by uważać, że opakowania udostępnione przez nich na rynku wraz z produktami w opakowaniu są niezgodne z mającymi zastosowanie wymogami określonymi w art. 5–11, dopilnowują, aby podjęte zostały</p>		

Zgłaszający:

<p>działania naprawcze niezbędne do zapewnienia zgodności opakowań, ich wycofania z obrotu lub odzyskania, stosownie do okoliczności.</p> <p>Dystrybutorzy niezwłocznie informują organy nadzoru rynku państw członkowskich, w których opakowania zostały udostępnione, o podejrzewanej niezgodności oraz o wszelkich podjętych działaniach naprawczych.</p>		
<p>5. Dystrybutorzy – na uzasadniony wniosek organu krajowego – dostarczają wszelkie informacje i wszelką dokumentację, do których mają dostęp i które są istotne z punktu widzenia wykazania zgodności opakowania z mającymi zastosowanie wymogami określonymi w art. 5–11, w języku lub językach łatwo zrozumiałych dla tego organu. Wspomniane informacje i wspomniana dokumentacja są dostarczane w formie papierowej lub elektronicznej.</p> <p>Dystrybutorzy współpracują z organem krajowym w zakresie działań podjętych w celu zaradzenia wszelkim przypadkom niezgodności z wymogami określonymi w art. 5–11.</p>		
Artykuł 18 Obowiązki dostawców usług realizacji zamówień		
<p>Dostawcy usług realizacji zamówień zapewniają, aby warunki w czasie magazynowania, obsługi i pakowania, adresowania lub wysyłki obsługiwanych przez nich opakowań nie wpływały negatywnie na zgodność opakowań z wymogami określonymi w art. 5–11.</p>		
Artykuł 19 Przypadki, w których obowiązki wytwórców dotyczą importerów i dystrybutorów		
<p>Jeżeli importer lub dystrybutor wprowadza opakowania do obrotu pod własną nazwą lub znakiem towarowym albo modyfikuje opakowania już znajdujące się w obrocie w sposób, który może mieć wpływ na ich zgodność z wymogami niniejszego rozporządzenia, do celów niniejszego rozporządzenia jest uważany za wytwórcę i w konsekwencji podlega obowiązkom wytwórcy określonym w art. 14.</p>		
Artykuł 20 Identyfikacja podmiotów gospodarczych		
<p>1. Na wniosek organów nadzoru rynku podmioty gospodarcze przekazują im informacje dotyczące następujących kwestii:</p> <p>a) tożsamości każdego podmiotu gospodarczego, który</p>		

Zgłaszający:

dostarczył im opakowania; b) tożsamości każdego podmiotu gospodarczego, któremu dostarczyły one opakowania.		
2. Podmioty gospodarcze muszą być w stanie przekazać informacje, o których mowa w ust. 1, przez 10 lat od dostarczenia im opakowań oraz przez 10 lat od dostarczenia opakowań przez nie.		
Artykuł 21 Obowiązek związany z nadmiarem opakowań		
1. Podmioty gospodarcze, które dostarczają produkty dystrybutorowi końcowemu lub użytkownikowi końcowemu w opakowaniu zbiorczym, opakowaniu transportowym lub opakowaniu dla handlu elektronicznego, zapewniają, aby współczynnik pustej przestrzeni wynosił maksymalnie 40 %.		
2. Do celów tego obliczenia: a) pusta przestrzeń oznacza różnicę między całkowitą objętością opakowania zbiorczego, opakowania transportowego lub opakowania dla handlu elektronicznego a objętością opakowań handlowych zawartych w tych opakowaniach; b) współczynnik pustej przestrzeni oznacza stosunek pustej przestrzeni określonej w lit. a) niniejszego ustępu do całkowitej objętości opakowania zbiorczego, opakowania transportowego lub opakowania dla handlu elektronicznego. Przestrzeń wypełnioną materiałami wypełniającymi, takimi jak ścinki papieru, wypełniacze powietrzne, folia bąbelkowa, wypełniacze gąbkowe, wypełniacze piankowe, wełna drzewna, chipsy polistyrenowe lub styropianowe, uważa się za pustą przestrzeń.		
3. Podmioty gospodarcze stosujące opakowania handlowe jako opakowania dla handlu elektronicznego są zwolnione z obowiązku określonego w ust. 1. Zapewniają one jednak, aby takie opakowania handlowe spełniały wymogi określone w art. 9.		
Artykuł 22 Ograniczenia w zakresie stosowania określonych formatów opakowań		

Zgłaszający:

1. Podmioty gospodarcze nie mogą wprowadzać do obrotu opakowań w formatach wymienionych w załączniku V ani do wymienionych tam celów.		
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 podmioty gospodarcze nie mogą wprowadzać do obrotu opakowań w formatach i do celów wymienionych w pkt 3 załącznika V od 1 stycznia 2030 r.		
3. Państwa członkowskie mogą zwolnić podmioty gospodarcze ze stosowania się do wykazu określonego w pkt 3 załącznika V, jeżeli spełniają one definicję mikroprzedsiębiorstwa zgodnie z zasadami określonymi w zaleceniu Komisji 2003/361 w brzmieniu obowiązującym w dniu [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r., oraz w przypadku gdy niestosowanie opakowań lub uzyskanie dostępu do infrastruktury niezbędnej do funkcjonowania systemu ponownego użycia nie jest technicznie wykonalne.		
4. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 58 w celu zmiany załącznika V, aby dostosować go do postępu naukowo-technicznego z myślą o ograniczeniu ilości odpadów opakowaniowych. Przyjmując te akty delegowane Komisja bierze pod uwagę potencjał ograniczeń dotyczących stosowania określonych formatów opakowań dla ograniczenia ilości wytwarzanych odpadów opakowaniowych przy jednoczesnym zapewnieniu ogólnego pozytywnego wpływu na środowisko, a także uwzględnia dostępność alternatywnych rozwiązań w zakresie opakowań spełniających wymogi określone w przepisach mających zastosowanie do opakowań do kontaktu z produktami wrażliwymi, a ponadto ich zdolność do zapobiegania zanieczyszczeniu mikrobiologicznemu produktu w opakowaniu.		
Artykuł 23 Obowiązki związane z opakowaniami wielokrotnego użytku		
1. Podmioty gospodarcze wprowadzające do obrotu opakowania wielokrotnego użytku zapewniają wprowadzenie systemu ponownego użycia tych opakowań, który spełnia wymogi określone w art. 24 i załączniku VI.		
2. Opis zgodności systemu z tymi wymogami sporządza się w ramach dokumentacji technicznej dotyczącej opakowań wielokrotnego użytku, którą należy dostarczyć zgodnie z art. 10 ust. 2. Wytwórca zwraca się w tym celu do uczestników systemu o odpowiednie pisemne potwierdzenia określone w załączniku VI.		

Zgłaszający:

Artykuł 24 Obowiązki związane z systemami ponownego użycia		
1. Podmioty gospodarcze stosujące opakowania wielokrotnego użytku uczestniczą w co najmniej jednym systemie ponownego użycia i zapewniają zgodność systemów ponownego użycia, którymi te opakowania wielokrotnego użytku są objęte, z wymogami określonymi w części A załącznika VI.		
2. Podmioty gospodarcze stosujące opakowania wielokrotnego użytku odnawiają takie opakowania zgodnie z częścią B załącznika VI przed ponownym ich udostępnieniem do użytku przez użytkowników końcowych.		
Artykuł 25 Obowiązki związane z powtórny napelnianiem		
1. W przypadku gdy podmioty gospodarcze oferują możliwość zakupu produktów w drodze powtórny napelniania, informują użytkowników końcowych o następujących kwestiach: a) rodzajach pojemników, które można wykorzystać do zakupu produktów oferowanych w formie powtórny napelniania; b) normach higieny dotyczących powtórny napelniania, c) odpowiedzialności użytkownika końcowego w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa w odniesieniu do użytkowania pojemników, o których mowa w lit. a). Informacje te muszą być regularnie aktualizowane i wyraźnie widoczne na terenie obiektu lub przekazywane użytkownikom końcowym w inny sposób.		
2. Podmioty gospodarcze umożliwiające powtórny napelnianie zapewniają, aby punkty napelniania spełniały wymogi określone w części C załącznika VI oraz wszelkie wymogi określone w innych przepisach Unii w odniesieniu do sprzedaży produktów w drodze powtórny napelniania.		
3. Podmioty gospodarcze umożliwiające powtórny napelnianie zapewniają, aby opakowania oferowane użytkownikom końcowym w punktach napelniania nie były dostarczane bezpłatnie lub były dostarczane w ramach systemu kaucyjnego.		
4. Podmioty gospodarcze mogą odmówić powtórny napelniania		

Zgłaszający:

pojemnika dostarczonego przez użytkownika końcowego, jeżeli użytkownik końcowy nie spełnia wymogów ogłoszonych przez podmiot gospodarczy zgodnie z ust. 1.		
Artykuł 26 Cele w zakresie ponownego użycia i powtórnego napełniania		
1. Od 1 stycznia 2030 r. podmioty gospodarcze udostępniające po raz pierwszy na rynku na terytorium państwa członkowskiego wielkogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego wymienione w pkt 2 załącznika II do dyrektywy 2012/19/UE zapewniają, aby 90 % tych produktów było udostępnianych w opakowaniu transportowym wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia.		
2. Dystrybutor końcowy udostępniający na rynku na terytorium państwa członkowskiego w opakowaniach handlowych zimne lub gorące napoje, którymi napełnia się pojemnik w punkcie sprzedaży na wynos zapewnia, aby: a) od 1 stycznia 2030 r. 20 % takich napojów było udostępnianych w opakowaniach wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia lub poprzez umożliwienie powtórnego napełnienia; b) od 1 stycznia 2040 r. 80 % takich napojów było udostępnianych w opakowaniach wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia lub poprzez umożliwienie powtórnego napełnienia.		
3. Dystrybutor końcowy, który prowadzi działalność gospodarczą w sektorze HoReCa i który udostępnia na rynku na terytorium państwa członkowskiego w opakowaniu handlowym żywność gotową do spożycia na wynos, przeznaczoną do bezpośredniego spożycia bez konieczności dalszego przygotowywania i spożywaną zwykle z pojemnika, zapewnia, aby: a) od 1 stycznia 2030 r. 10 % takich produktów było udostępnianych w opakowaniach wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia lub poprzez umożliwienie powtórnego napełnienia; b) od 1 stycznia 2040 r. 40 % takich produktów było udostępnianych w opakowaniach wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia lub poprzez		

Zgłaszający:

umożliwienie powtórnego napełnienia.		
<p>4. Wytwórca i dystrybutor końcowy udostępniający na rynku na terytorium państwa członkowskiego w opakowaniach handlowych napoje alkoholowe w postaci piwa, gazowane napoje alkoholowe, napoje fermentowane inne niż wino, aromatyzowane produkty sektora wina i wino owocowe, produkty na bazie napojów spirytusowych, wina lub innych napojów fermentowanych zmieszanych z napojami, w tym gazowanymi, cydrem lub sokiem zapewniają, aby:</p> <p>a) od 1 stycznia 2030 r. 10 % takich produktów było udostępnianych w opakowaniach wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia lub poprzez umożliwienie powtórnego napełnienia;</p> <p>b) od 1 stycznia 2040 r. 25 % takich produktów było udostępnianych w opakowaniach wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia lub poprzez umożliwienie powtórnego napełnienia.</p>		
<p>5. Wytwórca i dystrybutor końcowy udostępniający na rynku na terytorium państwa członkowskiego w opakowaniach handlowych napoje alkoholowe w postaci wina, z wyjątkiem wina musującego, zapewniają, aby:</p> <p>a) od 1 stycznia 2030 r. 5 % takich produktów było udostępnianych w opakowaniach wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia lub poprzez umożliwienie powtórnego napełnienia;</p> <p>b) od 1 stycznia 2040 r. 15 % takich produktów było udostępnianych w opakowaniach wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia lub poprzez umożliwienie powtórnego napełnienia.</p>		
<p>6. Wytwórca i dystrybutor końcowy udostępniający na rynku na terytorium państwa członkowskiego w opakowaniach handlowych napoje bezalkoholowe w postaci wody, wody z dodatkiem cukru, wody z inną substancją słodzącą, wody aromatyzowanej, napojów bezalkoholowych, lemoniady gazowanej, herbaty mrożonej i podobnych napojów, które są bezpośrednio gotowe do picia, czystego soku, soku lub moszczu z owoców lub warzyw oraz napojów typu smoothie bez mleka i napojów bezalkoholowych zawierających tłuszcze mleka, zapewniają, aby:</p>		

Zgłaszający:

<p>a) od 1 stycznia 2030 r. 10 % takich produktów było udostępnianych w opakowaniach wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia lub poprzez umożliwienie powtórnego napełnienia;</p> <p>b) od 1 stycznia 2040 r. 25 % takich produktów było udostępnianych w opakowaniach wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia lub poprzez umożliwienie powtórnego napełnienia.</p>		
<p>7. Podmioty gospodarcze stosujące opakowania transportowe w postaci palet, skrzyń z tworzyw sztucznych, składanych skrzynek z tworzywa sztucznego, kublów i bębnow do celów przenoszenia lub pakowania produktów w warunkach innych niż przewidziane w ust. 12 i 13 zapewniają, aby:</p> <p>a) od 1 stycznia 2030 r. 30 % takich stosowanych opakowań było opakowaniami wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia;</p> <p>b) od 1 stycznia 2040 r. 90 % takich stosowanych opakowań było opakowaniami wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia.</p>		
<p>8. Podmioty gospodarcze stosujące opakowania transportowe do transportu i dostarczania artykułów niespożywczych udostępnionych na rynku po raz pierwszy za pośrednictwem handlu elektronicznego zapewniają, aby:</p> <p>a) od 1 stycznia 2030 r. 10 % takich stosowanych opakowań było opakowaniami wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia;</p> <p>b) od 1 stycznia 2040 r. 50 % takich stosowanych opakowań było opakowaniami wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia.</p>		
<p>9. Podmioty gospodarcze stosujące opakowania transportowe w postaci materiałów do owijania i taśm do palet służących stabilizacji i ochronie produktów umieszczonych na paletach podczas transportu zapewniają, aby:</p> <p>a) od 1 stycznia 2030 r. 10 % takich stosowanych opakowań było opakowaniami wielokrotnego użytku w</p>		

Zgłaszający:

<p>ramach systemu ponownego użycia;</p> <p>b) od 1 stycznia 2040 r. 30 % takich opakowań wykorzystywanych do transportu było opakowaniami wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia.</p>		
<p>10. Podmioty gospodarcze stosujące opakowania zbiorcze w postaci pudełek, z wyłączeniem tektury, używanych na zewnątrz opakowań handlowych do grupowania pewnej liczby produktów w celu utworzenia jednostki magazynowej zapewnią, aby:</p> <p>a) od 1 stycznia 2030 r. 10 % takich stosowanych opakowań było opakowaniami wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia;</p> <p>b) od 1 stycznia 2040 r. 25 % takich wykorzystanych przez nie opakowań było opakowaniami wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia.</p>		
<p>11. Cele określone w ust. 1–10 oblicza się w odniesieniu do okresu roku kalendarzowego.</p>		
<p>12. Opakowania transportowe wykorzystywane przez podmiot gospodarczy powinny nadawać się do wielokrotnego użytku, jeżeli stosuje się je do transportu produktów:</p> <p>a) między różnymi obiektami, w których operator prowadzi swoją działalność lub</p> <p>b) między jakimkolwiek obiektem, w którym operator prowadzi swoją działalność, a obiektami jakiegokolwiek innego przedsiębiorstwa powiązanego lub przedsiębiorstwa partnerskiego, zgodnie z definicją zawartą w art. 3 załącznika do zalecenia Komisji 2003/361 w brzmieniu obowiązującym w dniu [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.</p> <p>Obowiązek ten dotyczy palet, pudełek, z wyłączeniem tektury, tac, skrzyń z tworzyw sztucznych, dużych pojemników do przewozu luzem, bębnow i kanistrów, wszelkich rozmiarów i ze wszelkich materiałów, w tym formatów giętkich.</p>		
<p>13. Podmioty gospodarcze dostarczające produkty innemu podmiotowi gospodarczemu w tym samym państwie</p>		

Zgłaszający:

<p>członkowskim używają do transportu tych produktów wyłącznie opakowań transportowych wielokrotnego użytku. Obowiązek ten dotyczy palet, pudełek, z wyłączeniem tektury, skrzyń z tworzyw sztucznych, dużych pojemników do przewozu luzem, bębnow i kanistrów, wszelkich rozmiarów i ze wszelkich materiałów, w tym formatów giętkich.</p>		
<p>14. Podmioty gospodarcze zwalnia się z obowiązku realizacji celów określonych w ust. 2–10, jeżeli w danym roku kalendarzowym:</p> <p>a) wprowadziły do obrotu nie więcej niż 1 000 kg opakowań lub</p> <p>b) spełniały definicję mikroprzedsiębiorstwa zgodnie z zasadami określonymi w zaleceniu Komisji 2003/361, w brzmieniu obowiązującym w dniu [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.</p>		
<p>15. Podmioty gospodarcze zwalnia się z obowiązku realizacji celów określonych w ust. 2–6, jeżeli w ciągu roku kalendarzowego ich powierzchnia sprzedaży nie przekracza 100 m², włączając w to wszystkie powierzchnie magazynowe i miejsca wysyłki.</p>		
<p>16. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 58 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia, aby określić:</p> <p>a) cele dla innych produktów niż te, o których mowa w ust. 1–6 niniejszego artykułu, oraz innych formatów opakowań niż te, o których mowa w ust. 7–10, na podstawie pozytywnych doświadczeń związanych ze środkami wprowadzonymi przez państwa członkowskie na podstawie art. 45 ust. 2,</p> <p>b) odstępstwa dla podmiotów gospodarczych dodatkowo do tych wymienionych w ust. 14 lit. a)–c) niniejszego artykułu,</p> <p>c) odstępstwa dotyczące określonych formatów opakowań objętych celami określonymi w ust. 2–6 niniejszego artykułu, w przypadku gdy kwestie związane z higieną, bezpieczeństwem żywności lub ochroną środowiska uniemożliwiają osiągnięcie tych celów.</p>		
<p>17. Do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 8 lat po dacie</p>		

Zgłaszający:

<p>wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. Komisja dokonuje przeglądu sytuacji dotyczącej ponownego użycia opakowań i na tej podstawie ocenia stosowność ustanowienia środków, dokonania przeglądu celów określonych w niniejszym artykule i ustanowienia nowych celów w odniesieniu do ponownego użycia i powtórnego napełniania opakowań, i w razie potrzeby przedstawia wniosek ustawodawczy.</p>		
<p>Artykuł 27 Zasady obliczania stopnia osiągnięcia celów w zakresie ponownego użycia i powtórnego napełniania</p>		
<p>1. Na potrzeby wykazania stopnia osiągnięcia celów określonych w art. 26 ust. 1 podmiot gospodarczy udostępniający po raz pierwszy na rynku na terytorium państwa członkowskiego wielkogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego wymienione w pkt 2 załącznika II do dyrektywy 2012/19/UE oblicza następujące elementy:</p> <p>a) liczbę, w jednostkach sprzedaży, tych urządzeń w opakowaniach wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia, które są po raz pierwszy udostępniane na rynku na terytorium państwa członkowskiego w roku kalendarzowym;</p> <p>b) liczbę, w jednostkach sprzedaży, tych urządzeń w opakowaniach innych niż opakowania wielokrotnego użytku, o których mowa w lit. a), które są po raz pierwszy udostępniane na rynku na terytorium państwa członkowskiego w roku kalendarzowym.</p>		
<p>2. Na potrzeby wykazania stopnia osiągnięcia celów określonych w art. 26 ust. 2–6 dystrybutor końcowy lub wytwórca, w stosownych przypadkach, udostępniając te produkty na rynku na terytorium państwa członkowskiego, oblicza, w odniesieniu do każdego celu osobno, następujące elementy:</p> <p>a) liczbę, w jednostkach sprzedaży, napojów i produktów spożywczych w opakowaniach wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia, które są udostępniane na rynku na terytorium państwa członkowskiego w roku kalendarzowym;</p> <p>b) liczbę, w jednostkach sprzedaży, napojów i produktów spożywczych udostępnianych na rynku na terytorium</p>		

Zgłaszający:

<p>państwa członkowskiego w roku kalendarzowym w drodze powtórnego napełniania;</p> <p>c) liczbę, w jednostkach sprzedaży, napojów i produktów spożywczych udostępnianych na rynku na terytorium państwa członkowskiego w ramach innych środków niż te, o których mowa w lit. a) i b), w roku kalendarzowym.</p>		
<p>3. Na potrzeby wykazania stopnia osiągnięcia celów określonych w art. 26 ust. 7–10 podmiot gospodarczy używający takich opakowań oblicza, w odniesieniu do każdego celu osobno, następujące elementy:</p> <p>a) liczbę jednostek ekwiwalentnych każdego z formatów opakowań wymienionych w art. 26 ust. 7–10 stanowiących opakowanie wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia, wykorzystanych przez ten podmiot w roku kalendarzowym;</p> <p>b) liczbę jednostek ekwiwalentnych każdego z formatów opakowań wymienionych w art. 26 ust. 7–10 innych niż wskazane w lit. a), wykorzystanych w roku kalendarzowym.</p>		
<p>4. Do 31 grudnia 2028 r. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające szczegółowe zasady i metody obliczania dotyczące celów ustanowionych w art. 26.</p> <p>Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 59 ust. 3.</p>		
<p>Artykuł 28 Zgłaszanie właściwym organom danych dotyczących celów w zakresie ponownego użycia i powtórnego napełniania</p>		
<p>1. Podmioty gospodarcze, o których mowa w art. 26 ust. 1–10, zgłaszają właściwemu organowi, o którym mowa w art. 35 niniejszego rozporządzenia, dane dotyczące stopnia osiągnięcia celów określonych w art. 26 w odniesieniu do każdego roku kalendarzowego.</p>		
<p>2. Państwa członkowskie udostępniają dane, o których mowa w ust. 1, drogą elektroniczną w terminie sześciu miesięcy od zakończenia roku sprawozdawczego, za który dane są gromadzone.</p>		
<p>3. Pierwszy okres sprawozdawczy dotyczy roku kalendarzowego rozpoczynającego się 1 stycznia 2030 r.</p>		
<p>4. Właściwe organy ustanawiają systemy elektroniczne, za</p>		

Zgłaszający:

pośrednictwem których należy przekazywać im dane, oraz określają formaty, które należy wykorzystywać.		
5. Właściwe organy mogą zwrócić się o wszelkie dodatkowe informacje niezbędne do zapewnienia wiarygodności przekazanych danych.		
6. Państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej wyniki sprawozdań, o których mowa w ust. 1.		
Rozdział V Plastikowe torby na zakupy		
Artykuł 29 Plastikowe torby na zakupy		
1. Państwa członkowskie przyjmują środki służące osiągnięciu trwałego zmniejszenia zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy na swoim terytorium. Trwałe zmniejszenie zostaje osiągnięte, gdy do 31 grudnia 2025 r., a następnie do 31 grudnia każdego następnego roku, roczny poziom zużycia nie przekracza 40 lekkich plastikowych toreb na zakupy na osobę, lub równoważnego celu wyrażonego w jednostkach masy.		
2. Środki, które państwa członkowskie mają wprowadzić, aby osiągnąć cel określony w ust. 1, mogą się różnić w zależności od wpływu lekkich plastikowych toreb na zakupy na środowisko podczas ich wytwarzania, recyklingu lub unieszkodliwiania, od ich właściwości kompostowalnych, ich trwałości lub konkretnego zamierzonego wykorzystania. Środki te mogą, na zasadzie odstępstwa od art. 4, obejmować ograniczenia rynkowe, pod warunkiem, że są one proporcjonalne i niedyskryminacyjne.		
3. Państwa członkowskie mogą przyjmować środki, takie jak instrumenty ekonomiczne i krajowe cele zmniejszenia zużycia w odniesieniu do wszelkich rodzajów plastikowych toreb na zakupy, niezależnie od grubości materiału, zgodnie z obowiązkami wynikającymi z Traktatu.		
4. Państwa członkowskie mogą wyłączyć z obowiązków określonych w ust. 1 bardzo lekkie plastikowe torby na zakupy, które są wymagane ze względów higienicznych lub oferowane jako opakowanie handlowe żywności luzem, gdy pomagają to w zapobieganiu marnowaniu żywności.		
Rozdział VI Zgodność opakowań		
Artykuł 30 Metody badań, pomiarów i obliczeń		
Do celów zgodności i weryfikacji zgodności z wymogami		

Zgłaszający:

dotyczącymi opakowań określonymi w art. 5–11 i art. 24 niniejszego rozporządzenia badań, pomiarów i obliczeń dokonuje się z zastosowaniem wiarygodnych, dokładnych i odtwarzalnych metod, w których uwzględnia się powszechnie uznane najnowocześniejsze procedury i których wyniki uznaje się za charakteryzujące się niską niepewnością.		
Artykuł 31 Domniemanie zgodności		
1. W przypadku metod badań, pomiarów lub obliczeń, o których mowa w art. 30, spełniających całkowicie lub częściowo normy zharmonizowane, do których odniesienie opublikowano w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, domniemywa się, że spełniają one wymagania objęte tymi normami lub ich częścią, określone w tym artykule.		
2. W przypadku opakowań spełniających całkowicie lub częściowo normy zharmonizowane, do których odniesienie opublikowano w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, domniemywa się, że spełniają one wymagania lub ich części objęte tymi normami, określone w art. 5–11 i 24.		
Artykuł 32 Wspólne specyfikacje techniczne		
1. Domniemywa się, że opakowania, które są zgodne całkowicie lub częściowo ze wspólnymi specyfikacjami technicznymi, o których mowa w ust. 2, są zgodne z wymogami określonymi w art. 5–11 i 24 w zakresie, w jakim wymogi te podlegają tym wspólnym specyfikacjom technicznym lub ich częściom.		
2. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, określić wspólne specyfikacje techniczne dla wymogów określonych w art. 5–11 i art. 24, jeżeli spełnione są następujące warunki: a) nie istnieje norma zharmonizowana obejmująca odpowiednie wymagania, które wskazano w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, lub norma ta nie spełnia wymagań, które ma obejmować; b) Komisja zwróciła się, na podstawie art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 do jednej lub kilku europejskich organizacji normalizacyjnych z wnioskiem o przygotowanie normy zharmonizowanej lub wprowadzenia zmian w normie zharmonizowanej w odniesieniu do wymogów określonych w art. 5–11 i art.		

Zgłaszający:

<p>24, oraz spełniony jest jeden z następujących warunków:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) wniosek nie został przyjęty przez żadną z europejskich organizacji normalizacyjnych, do których został skierowany; (ii) wniosek został przyjęty przez co najmniej jedną z europejskich organizacji normalizacyjnych, do których został skierowany, ale normy, o które wnioskowano: <ul style="list-style-type: none"> – nie zostały przyjęte w terminie określonym we wniosku; – nie są zgodne z wnioskiem; – nie są całkowicie zgodne z wymogami, które mają obejmować. <p>Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 59 ust. 3.</p>		
<p>3. W przypadku publikacji odniesień do normy zharmonizowanej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej Komisja ocenia, czy akty wykonawcze, o których mowa w ust. 2, lub ich części obejmujące te same wymogi określone w art. 5–11 i art. 24 należy uchylić lub zmienić.</p>		
<p>Artykuł 33 Procedura oceny zgodności</p>		
<p>Ocenę zgodności opakowań z wymogami określonymi w art. 5–11 przeprowadza się zgodnie z procedurą określoną w załączniku VII.</p>		
<p>Artykuł 34 Deklaracja zgodności UE</p>		
<p>1. Deklaracja zgodności UE musi zawierać stwierdzenie, że wykazano spełnienie wymogów określonych w art. 5–11.</p>		
<p>2. Deklaracja zgodności UE jest sporządzana według wzoru określonego w załączniku VIII, zawiera elementy wyszczególnione w module przewidzianym w załączniku VII oraz jest stale aktualizowana. Deklaracja jest tłumaczona na język lub języki wymagane przez państwo członkowskie, w którym opakowania są wprowadzane do obrotu lub udostępniane na rynku.</p>		
<p>3. Jeżeli opakowanie lub produkt w opakowaniu podlega więcej niż jednemu aktowi prawa Unii wymagającemu deklaracji zgodności UE, sporządzana jest jedna deklaracja zgodności UE odnosząca się do wszystkich takich aktów prawa Unii. W takiej deklaracji podaje się te odpowiednie akty prawa Unii, włącznie z odniesieniem do ich publikacji. Deklaracja ta może być dokumentacją składającą się</p>		

Zgłaszający:

z odpowiednich indywidualnych deklaracji zgodności UE.		
4. Sporządzając deklarację zgodności UE, wytwórca przyjmuje odpowiedzialność za zgodność opakowań z wymogami niniejszego rozporządzenia.		
Rozdział VII Gospodarowanie opakowaniami i odpadami opakowaniowymi		
SEKCJA 1 – Przepisy ogólne		
Artykuł 35 Właściwy organ		
1. Państwa członkowskie wyznaczają co najmniej jeden właściwy organ odpowiedzialny za wdrożenie i egzekwowanie zobowiązań określonych w niniejszym rozdziale oraz w art. 26 ust. 1–10, art. 27, art. 28 i art. 29.		
2. Państwa członkowskie określają szczegóły organizacji i działania właściwego organu lub właściwych organów, w tym przepisy administracyjne i proceduralne regulujące: a) rejestrację producentów zgodnie z art. 39; b) organizację i monitorowanie wymogów w zakresie sprawozdawczości zgodnie z art. 39 ust. 7; c) nadzór nad wdrażaniem obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta zgodnie z art. 40; d) udostępnianie informacji zgodnie z art. 50.		
3. Do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 3 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. państwa członkowskie zgłaszają Komisji nazwy i adresy właściwych organów wyznaczonych zgodnie z ust. 1. Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję o wszelkich zmianach nazw i adresów tych właściwych organów.		
Artykuł 36 Sprawozdanie dotyczące systemu wczesnego ostrzegania		
1. Komisja, we współpracy z Europejską Agencją Środowiska, sporządza sprawozdania z postępów w osiągnięciu celów określonych w art. 38 i 46 najpóźniej trzy lata przed każdym terminem określonym w tych artykułach.		
2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, zawierają następujące		

Zgłaszający:

<p>elementy:</p> <p>a) oszacowanie stopnia osiągnięcia celów przez każde państwo członkowskie;</p> <p>b) wykaz państw członkowskich, w przypadku których istnieje ryzyko nieosiągnięcia tych celów w wyznaczonych terminach, wraz z właściwymi zaleceniami dla państw członkowskich, których to dotyczy;</p> <p>c) przykłady najlepszych praktyk stosowanych w całej Unii, które mogą być wskazówką w dążeniu do osiągnięcia celów.</p>		
Artykuł 37 Plany gospodarki odpadami		
Państwa członkowskie umieszczają w planach gospodarowania odpadami, wymaganych na podstawie art. 28 dyrektywy 2008/98/WE, specjalny rozdział dotyczący gospodarowania opakowaniami i odpadami opakowaniowymi, w tym środków wprowadzanych na podstawie art. 38 i 45 niniejszego rozporządzenia.		
SEKCJA 2 – Zapobieganie powstawaniu odpadów		
Artykuł 38 Zapobieganie powstawaniu odpadów opakowaniowych		
1. Każde państwo członkowskie zmniejsza ilość wytwarzanych odpadów opakowaniowych na mieszkańca w porównaniu z odpadami opakowaniowymi na mieszkańca wytworzonymi w 2018 r., zgłoszonymi Komisji zgodnie z decyzją 2005/270/WE, o: a) 5 % do 2030 r.; b) 10 % do 2035 r.; c) 15 % do 2040 r.		
2. Państwa członkowskie wdrażają środki mające na celu zapobieganie wytwarzaniu odpadów opakowaniowych i minimalizowanie wpływu opakowań na środowisko.		
3. Do celów ust. 2 państwa członkowskie mogą wykorzystać instrumenty ekonomiczne i inne środki mające na celu stworzenie zachęt do stosowania hierarchii postępowania z odpadami, takie jak te wskazane w załącznikach IV i IVa do dyrektywy 2008/98/WE, lub inne odpowiednie instrumenty i środki, takie jak zachęty za pośrednictwem systemów rozszerzonej odpowiedzialności		

Zgłaszający:

producenta i wymogów dotyczących producentów lub organizacji odpowiedzialności producenta do przyjmowania planów zapobiegania powstawaniu odpadów opakowaniowych. Takie środki są proporcjonalne i niedyskryminacyjne, oraz są tak skonstruowane, aby zgodnie z Traktatem unikać przeszkód w handlu lub zakłóceń konkurencji.		
4. Do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 8 lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. Komisja dokonuje przeglądu celów ustanowionych w ust. 1. W tym celu Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, któremu, jeżeli Komisja uzna to za stosowne, towarzyszyć będzie wniosek ustawodawczy.		
5. Państwo członkowskie może, przy poszanowaniu ogólnych zasad ustanowionych w Traktacie i przestrzeganiu przepisów określonych w niniejszym rozporządzeniu, przyjmować przepisy wykraczające poza minimalne wymogi określone w niniejszym artykule.		
SEKCJA 3 Rejestr producentów i rozszerzona odpowiedzialność producenta		
Artykuł 39 Rejestr producentów		
1. Państwa członkowskie tworzą rejestr służący monitorowaniu przestrzegania przez producentów opakowań wymogów określonych w niniejszym rozdziale. W celu ułatwienia we wszystkich państwach członkowskich rejestracji producentów lub wyznaczonych przedstawicieli ds. rozszerzonej odpowiedzialności producenta rejestr musi zawierać linki do innych krajowych rejestrów stron internetowych producentów.		
2. Producenci zobowiązani są do rejestracji w rejestrze, o którym mowa w ust. 1. W tym celu producenci składają wniosek o rejestrację w każdym państwie członkowskim, w którym udostępniają po raz pierwszy opakowania na rynku. Gdy producent wyznaczył organizację odpowiedzialności producenta, o której mowa w art. 41 ust. 1, obowiązki wynikające z niniejszego artykułu wypełnia ta organizacja, o ile nie wskażą inaczej państwa członkowskie.		
3. Obowiązki określone w niniejszym artykule może w imieniu producenta wypełniać wyznaczony przedstawiciel ds. rozszerzonej odpowiedzialności producenta.		

Zgłaszający:

<p>4. Producenci nie udostępniają opakowań na rynku państwa członkowskiego jeżeli oni lub, w stosownych przypadkach, ich wyznaczeni przedstawiciele ds. rozszerzonej odpowiedzialności producenta nie są zarejestrowani w takich państwach członkowskich.</p>		
<p>5. Wniosek o rejestrację zawiera informacje, które podaje się zgodnie z częścią A załącznika IX. Państwa członkowskie mogą zwrócić się o dodatkowe informacje lub dokumenty, jeżeli jest to konieczne z punktu widzenia efektywnego korzystania z rejestru.</p>		
<p>6. W przypadku gdy wyznaczony przedstawiciel ds. rozszerzonej odpowiedzialności producenta reprezentuje więcej niż jednego producenta, oprócz informacji przekazanych zgodnie z ust. 5 wskazuje on nazwę i dane kontaktowe każdego z reprezentowanych producentów oddzielnie.</p>		
<p>7. Do 1 marca producent lub, w stosownych przypadkach, wyznaczony przedstawiciel ds. rozszerzonej odpowiedzialności producenta, lub organizacja odpowiedzialności producenta zgłaszają właściwemu organowi odpowiedzialnemu za rejestrację informacje określone w części B załącznika IX za każdy pełny poprzedni rok kalendarzowy.</p>		
<p>8. Właściwy organ odpowiedzialny za rejestr:</p> <ul style="list-style-type: none">a) otrzymuje wnioski o rejestrację producentów, o których mowa w ust. 2, za pośrednictwem elektronicznego systemu przetwarzania danych, o którym szczegółowe informacje udostępniane są na stronie internetowej właściwego organu;b) dokonuje rejestracji i nadaje numer rejestracyjny w terminie nieprzekraczającym dwunastu tygodni od przekazania wszystkich informacji określonych w ust. 5 i 6;c) może ustalać zasady dotyczące wymogów i procesu rejestracji bez dodawania istotnych wymogów do tych określonych w ust. 5 i 6;d) może nakładać na producentów oparte na kosztach i proporcjonalne opłaty za rozpatrywanie wniosków, o których mowa w ust. 2;e) przyjmuje i monitoruje sprawozdania, o których mowa		

Zgłaszający:

w ust. 7.		
9. Producent lub, w stosownych przypadkach, wyznaczony przedstawiciel ds. rozszerzonej odpowiedzialności producenta lub organizacja odpowiedzialności producenta zawiadamia bez zbędnej zwłoki właściwy organ o wszelkich zmianach w zakresie informacji zawartych w rejestracji oraz o trwałym zaprzestaniu udostępniania na rynku na terytorium państwa członkowskiego opakowań, o których mowa w rejestracji. Producent jest wykluczony z rejestru, jeżeli przestał istnieć.		
10. Jeżeli informacje w rejestrze producentów nie są publicznie dostępne, państwa członkowskie zapewniają, aby dostawcy platform internetowych umożliwiających konsumentom zawieranie umów na odległość z producentami otrzymali bezpłatny dostęp do informacji w rejestrze.		
11. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające format rejestracji w rejestrze i przekazywania zgłoszeń do rejestru oraz określające szczegółowość zgłaszanych danych i rodzaje opakowań i kategorie materiałów, które podlegają zgłoszeniu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 59 ust. 3.		
Artykuł 40 Rozszerzona odpowiedzialność producenta		
1. Producenci opakowań ponoszą rozszerzoną odpowiedzialność producenta w ramach systemów ustanowionych zgodnie z art. 8 i 8a dyrektywy 2008/98/WE oraz niniejszą sekcją w odniesieniu do opakowań udostępnianych przez nich po raz pierwszy na rynku na terytorium państwa członkowskiego.		
2. Producent może wyznaczyć, na podstawie pisemnego upoważnienia, wyznaczonego przedstawiciela ds. rozszerzonej odpowiedzialności producenta w każdym z państw członkowskich innym niż państwo członkowskie, w którym producent po raz pierwszy udostępnia opakowania.		
3. Dostawcy platform internetowych podlegający przepisom rozdziału III sekcja 4 rozporządzenia (UE) 2022/2065, umożliwiających konsumentom zawieranie z producentami umów zawieranych na odległość, uzyskują od producentów oferujących opakowania konsumentom znajdującym się w Unii następujące informacje: a) informacje na temat rejestracji producentów, o których mowa w art. 39, w państwie członkowskim, w którym znajduje się konsument, i numer (bądź numery)		

Zgłaszający:

rejestracji producentów w tym rejestrze;		
b) własne poświadczenie producenta, w którym zobowiązuje się do oferowania wyłącznie opakowań, w odniesieniu do których w państwie członkowskim, w którym znajduje się konsument, przestrzegane są wymogi w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta, o których mowa w ust. 1 i 2.		
Artykuł 41 Organizacja odpowiedzialności producenta		
1. Producenci mogą powierzyć organizacji odpowiedzialności producenta, upoważnionej zgodnie z art. 42, wykonywanie w ich imieniu obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta. Państwa członkowskie mogą wprowadzić środki, aby uczynić to powierzenie organizacji odpowiedzialności producenta obowiązkowym.		
2. W przypadku gdy na terytorium państwa członkowskiego występuje kilka organizacji odpowiedzialności producenta upoważnionych do wykonywania w imieniu producentów obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta, rzeczony państwo członkowskie zapewnia, aby organizacje odpowiedzialności producenta obejmowały łącznie całość terytorium tego państwa członkowskiego w odniesieniu do rodzajów działalności zgodnych z art. 42 ust. 3, art. 43 i art. 44. Państwa członkowskie powierzają właściwemu organowi nadzór nad spełnianiem przez organizacje odpowiedzialności producenta obowiązków w sposób skoordynowany, lub wyznaczają do tego celu niezależną osobę trzecią.		
3. Organizacje odpowiedzialności producenta zapewniają poufność danych będących w ich posiadaniu w odniesieniu do informacji zastrzeżonych lub informacji, które można bezpośrednio przypisać poszczególnym producentom lub ich upoważnionym przedstawicielom.		
4. Oprócz informacji, o których mowa w art. 8a ust. 3 lit. e) dyrektywy 2008/98/WE organizacje odpowiedzialności producenta publikują na swoich stronach internetowych co najmniej raz w roku i z zastrzeżeniem zachowania tajemnicy handlowej i przemysłowej informację dotyczące ilości opakowań po raz pierwszy udostępnionych na rynku na terytorium państwa członkowskiego i poziomów materiałów odzyskanych i poddanych recyklingowi w stosunku do ilości opakowań, w odniesieniu do których wykonywały obowiązki w zakresie rozszerzonej		

Zgłaszający:

odpowiedzialności producenta.		
Artykuł 42 Zezwolenie na wypełnianie obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta		
1. Producent, w przypadku indywidualnego wywiązania się z obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta lub w przypadku zbiorowego wywiązania się z tych obowiązków przez upoważnione organizacje odpowiedzialności producenta, występuje do właściwego organu z wnioskiem o udzielenie zezwolenia.		
2. Państwo członkowskie ustanawia w swoich środkach ustanawiających przepisy administracyjne i proceduralne, o których mowa w art. 35, wymogi i szczegółowe aspekty procedury udzielania zezwolenia, która może być różna w zależności od tego, czy wywiązywanie się z obowiązków rozszerzonej odpowiedzialności producenta ma charakter indywidualny, czy zbiorowy, oraz metody weryfikacji zgodności, w tym informacje, które producenci lub organizacje odpowiedzialności producenta mają przekazywać w tym celu. Procedura udzielania zezwolenia obejmuje wymogi dotyczące weryfikacji rozwiązań wprowadzonych w celu zapewnienia spełnienia wymogów określonych w ust. 3 oraz termin na przeprowadzenie takiej weryfikacji, który nie może przekraczać dwunastu tygodni od złożenia kompletnego wniosku. Weryfikację przeprowadza niezależny ekspert, który sporządza sprawozdanie z weryfikacji zawierające jej wyniki. Niezależny ekspert jest niezależny od właściwych organów i od organizacji odpowiedzialności producenta lub od producentów, którym zezwolono na wywiązywanie się z obowiązków indywidualnie.		
3. Środki, które mają zostać wdrożone przez państwa członkowskie zgodnie z ust. 2, obejmują środki zapewniające, aby: a) spełnione zostały wymogi określone w art. 8a ust. 3 lit. a)–d) dyrektywy 2008/98/WE; b) środki wprowadzone przez producenta lub organizację odpowiedzialności producenta były wystarczające do tego, aby umożliwić nieodpłatny zwrot lub zbieranie, zgodnie z art. 43 ust. 1 i 2 i art. 44, z częstotliwością proporcjonalną do obszaru oraz objętości, odpadów opakowaniowych objętych środkami w odniesieniu do ilości i rodzajów opakowań udostępnionych po raz		

Zgłaszający:

<p>pierwszy na rynku na terytorium państwa członkowskiego przez tego producenta lub producentów, w których imieniu działa organizacja odpowiedzialności producenta;</p> <p>c) wprowadzono w tym celu niezbędne ustalenia, w tym ustalenia wstępne, z dystrybutorami, organami publicznymi lub osobami trzecimi zajmującymi się gospodarowaniem odpadami w ich imieniu;</p> <p>d) dostępna była niezbędna zdolność recyklingu, aby zapewnić poddanie zebranych odpadów opakowaniowych przetworzeniu wstępnemu i recyklingowi;</p> <p>e) spełniony został wymóg określony w ust. 6.</p>		
<p>4. Producent lub organizacje odpowiedzialności producenta powiadamiają właściwy organ bez zbędnej zwłoki o wszelkich zmianach w zakresie informacji zawartych we wniosku o udzielenie zezwolenia lub o wszelkich zmianach dotyczących warunków zezwolenia, lub o trwałym zaprzestaniu działalności.</p>		
<p>5. Właściwy organ może podjąć decyzję o cofnięciu odpowiedniego zezwolenia, w szczególności jeżeli producent lub organizacja odpowiedzialności producenta nie spełniają już wymogów dotyczących organizacji przetwarzania odpadów opakowaniowych lub wymogów dotyczących zgłaszania, lub wymogów w zakresie informowania właściwych organów o wszelkich zmianach dotyczących warunków zezwolenia, lub zaprzestali działalności.</p>		
<p>6. Producent, w przypadku indywidualnego wywiązania się z obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta, oraz organizacje odpowiedzialności producenta wyznaczone w przypadku zbiorowego wywiązania się z tych obowiązków, zapewniają odpowiednią gwarancję pokrycia kosztów związanych z operacjami gospodarowania odpadami, które ma przeprowadzić producent lub organizacja odpowiedzialności producenta, na wypadek niewypełnienia obowiązków w zakresie rozszerzonej odpowiedzialności producenta, w tym w przypadku trwałego zaprzestania przez nich działalności lub ich niewypłacalności. Gwarancja może mieć postać ubezpieczenia recyklingu lub zablokowania rachunku bankowego, lub udziału producenta w organizacji odpowiedzialności</p>		

Zgłaszający:

producenta. Państwa członkowskie mogą określić dodatkowe wymogi dotyczące tej gwarancji.		
SEKCJA 4 Zwrot, zbieranie, systemy kaucyjne		
Artykuł 43 Systemy zwrotu i zbierania		
1. Państwa członkowskie zapewniają ustanowienie systemów zwrotu i selektywnej zbiórki wszystkich odpadów opakowaniowych od użytkowników końcowych w celu zagwarantowania przetwarzania tych odpadów zgodnie z art. 4 i 13 dyrektywy 2008/98/WE oraz w celu ułatwienia przygotowania ich do ponownego użycia i wysokiej jakości recyklingu.		
2. Państwa członkowskie mogą dopuszczać odstępstwa od ust. 1, jeśli zbieranie opakowań lub frakcji odpadów opakowaniowych razem, lub razem z innymi odpadami nie wpływa na możliwość poddania takich opakowań lub frakcji odpadów opakowaniowych operacjom przygotowania do ponownego użycia, recyklingu lub odzysku zgodnie z art. 4 i 13 dyrektywy 2008/98/WE, i prowadzi do rezultatów tych operacji o jakości porównywalnej do osiągniętej w procesie selektywnej zbiórki.		
3. Systemy, o których mowa w ust. 1: a) zapewniają możliwość uczestnictwa podmiotów gospodarczych działających w danych sektorach, właściwych organów publicznych oraz stron trzecich gospodarujących odpadami w ich imieniu; b) obejmują całe terytorium państwa członkowskiego i wszystkie odpady opakowaniowe pochodzące ze wszystkich rodzajów opakowań i działań, z uwzględnieniem liczby ludności, oczekiwanej ilości i składu odpadów opakowaniowych, a także dostępności i lokalizacji w najbliższej okolicy użytkowników końcowych. Obejmują one selektywną zbiórkę w przestrzeni publicznej, lokalach przedsiębiorstw i na obszarach mieszkalnych; c) są otwarte dla produktów przywożonych na niedyskryminacyjnych warunkach, jeżeli chodzi o szczegółowe rozwiązania i wszelkie opłaty nakładane za dostęp do systemów i wszelkie inne warunki, oraz są tak skonstruowane, aby zgodnie z Traktatem uniknąć		

Zgłaszający:

przeszkód w handlu oraz zakłóceń konkurencji.		
4. Państwa członkowskie podejmują działania propagujące recykling odpadów opakowaniowych spełniający normy jakości – w celu wykorzystania materiałów pochodzących z recyklingu w odpowiednich sektorach.		
5. Na zasadzie odstępstwa od obowiązku selektywnej zbiórki odpadów przewidzianego w ust. 3 niektóre rodzaje odpadów opakowaniowych można zbierać razem, jeżeli takie zbieranie nie wpływa negatywnie na możliwość poddania ich operacjom recyklingu ani na rezultaty tych operacji, które to rezultaty charakteryzują się jakością porównywalną do osiąganą za pomocą selektywnej zbiórki.		
Artykuł 44 Systemy kaucyjne		
1. Do 1 stycznia 2029 r. państwa członkowskie wprowadzą niezbędne środki w celu zapewnienia ustanowienia systemów kaucyjnych w odniesieniu do: a) butelek jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych na napoje o pojemności do trzech litrów oraz b) pojemników metalowych jednorazowego użytku na napoje o pojemności do trzech litrów.		
2. Obowiązek ustanowiony w ust. 1 nie ma zastosowania do opakowań: a) win, aromatyzowanych produktach sektora wina, napojów spirytusowych; b) mleka i przetworów mlecznych wymienionych w części XVI załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.		
3. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 1 niniejszego artykułu państwo członkowskie zwalnia się z obowiązku przewidzianego w ust. 1 na określonych poniżej warunkach: a) poziom selektywnej zbiórki zgodnie z art. 43 ust. 3 i 4 odnośnego formatu opakowań, jak zgłoszono Komisji zgodnie z art. 50 ust. 1 lit. c), jest wyższy niż 90 % w jednostkach masy takich opakowań wprowadzonych do obrotu na terytorium tego państwa członkowskiego w latach kalendarzowych 2026 i 2027. Gdy takie zgłoszenie		

Zgłaszający:

<p>nie zostało jeszcze przekazane Komisji, państwo członkowskie przedstawia odpowiednie uzasadnienie na podstawie poddanych walidacji danych krajowych oraz opisu wdrożonych środków, że spełniono warunki odstępstwa ustanowione w niniejszym ustępie;</p> <p>b) najpóźniej 24 miesiące przed upływem terminu określonego w ust. 1 niniejszego artykułu państwo członkowskie powiadamia Komisję o swoim wniosku o odstępstwo i przedkłada plan wdrożenia przedstawiający strategię konkretnych działań, z uwzględnieniem okresu zapewniającego osiągnięcie 90 % poziomu selektywnej zbiórki w jednostkach masy opakowań, o których mowa w ust. 1.</p>		
<p>4. W terminie trzech miesięcy od otrzymania planu wdrożenia przedłożonego zgodnie z ust. 3 lit. b) Komisja może wezwać państwo członkowskie do skorygowania go, jeżeli uzna, że plan nie spełnia wymogów określonych w lit. c) tego ustępu. Dane państwo członkowskie przedkłada skorygowany plan w ciągu trzech miesięcy od otrzymania wezwania Komisji.</p>		
<p>5. Jeżeli poziom selektywnej zbiórki opakowań, o których mowa w ust. 1, ulega w danym państwie członkowskim zmniejszeniu i pozostaje poniżej 90 % w jednostkach masy danego formatu opakowania wprowadzanego do obrotu przez trzy kolejne lata kalendarzowe, Komisja powiadamia to państwo członkowskie, że odstępstwo nie ma już do niego zastosowania. Do 1 stycznia drugiego roku kalendarzowego po roku, w którym Komisja poinformowała dane państwo członkowskie, że odstępstwo nie ma już do niego zastosowania, ustanawia się systemy kaucyjne.</p>		
<p>6. Państwo członkowskie dąży do ustanowienia i utrzymania systemów kaucyjnych w szczególności w odniesieniu do szklanych butelek jednorazowego użytku na napoje, kartonów na napoje i opakowań wielokrotnego użytku. Państwa członkowskie dążą do zapewnienia, aby systemy kaucyjne obejmujące formaty opakowań jednorazowego użytku, w szczególności szklane butelki jednorazowego użytku na napoje, były w równym stopniu dostępne w odniesieniu do opakowań wielokrotnego użytku, o ile jest to technicznie i ekonomicznie wykonalne.</p>		
<p>7. Państwo członkowskie może, przy poszanowaniu ogólnych zasad ustanowionych w Traktacie i przestrzeganiu przepisów określonych w niniejszym rozporządzeniu, przyjmować przepisy wykraczające poza minimalne wymogi określone w niniejszym</p>		

Zgłaszający:

artykule.		
8. Państwa członkowskie zapewniają, aby punkty zwrotu oraz możliwości w zakresie zwrotu opakowań wielokrotnego użytku o podobnym przeznaczeniu i formie jak określone w ust. 1 były nie mniej wygodne dla użytkowników końcowych niż możliwości w zakresie zwrotu opakowań jednorazowego użytku w ramach systemu kaucyjnego.		
9. Do 1 stycznia 2028 r. państwa członkowskie zapewniają, aby wszystkie systemy kaucyjne, w tym systemy ustanowione na podstawie ust. 5, spełniały minimalne kryteria wymienione w załączniku X.		
SEKCJA 5 Ponowne użycie i powtórne napełnianie		
Artykuł 45 Ponowne użycie i powtórne napełnianie		
1. Państwa członkowskie wprowadzają środki w celu zachęcenia do ustanawiania systemów ponownego użycia opakowań i systemów powtórnego napełniania w sposób przyjazny dla środowiska. Systemy te muszą być zgodne z wymogami określonymi w art. 24 i 25 oraz w załączniku VI do niniejszego rozporządzenia i nie mogą zagrażać celom higieny żywności ani bezpieczeństwu konsumentów.		
2. Środki, o których mowa w ust. 1, mogą obejmować: a) stosowanie systemów kaucyjnych zgodnych z minimalnymi wymogami określonymi w załączniku X w odniesieniu do opakowań wielokrotnego użytku i innych formatów opakowań niż te, o których mowa w art. 44 ust. 1, b) stosowanie zachęt gospodarczych, w tym wymogów wobec dystrybutorów końcowych, do pobierania opłat za stosowanie opakowań jednorazowego użytku lub informowania konsumentów o kosztach takich opakowań w punkcie sprzedaży, c) wymogi dotyczące udostępniania przez dystrybutorów końcowych w opakowaniach wielokrotnego użytku w ramach systemu ponownego użycia lub w drodze powtórnego napełniania określonego odsetka produktów innych niż produkty objęte celami określonymi w art. 26, pod warunkiem że nie prowadzi		

Zgłaszający:

to do zakłóceń na rynku wewnętrznym ani do barier w handlu produktami z innych państw członkowskich.		
SEKCJA 6 ele recyklingu i propagowanie recyklingu		
Artykuł 46 Cele recyklingu i propagowanie recyklingu		
<p>1. Państwa członkowskie wprowadzają niezbędne środki w celu osiągnięcia następujących celów recyklingu na całym swoim terytorium:</p> <p>a) do 31 grudnia 2025 r. – co najmniej 65 % w jednostkach masy wszystkich wytworzonych odpadów opakowaniowych;</p> <p>b) do 31 grudnia 2025 r. – następujące minimalne zawartości procentowe w jednostkach masy następujących konkretnych materiałów zawartych w wytworzonych odpadach opakowaniowych:</p> <ul style="list-style-type: none">(i) 50 % tworzyw sztucznych;(ii) 25 % drewna;(iii) 70 % metali żelaznych;(iv) 50 % aluminium;(v) 70 % szkła;(vi) 75 % papieru i tektury; <p>c) do 31 grudnia 2030 r. – co najmniej 70 % w jednostkach masy wszystkich wytworzonych odpadów opakowaniowych;</p> <p>d) do 31 grudnia 2030 r. – następujące minimalne zawartości procentowe w jednostkach masy następujących konkretnych materiałów zawartych w wytworzonych odpadach opakowaniowych:</p> <ul style="list-style-type: none">(i) 55 % tworzyw sztucznych;(ii) 30 % drewna;(iii) 80 % metali żelaznych;(iv) 60 % aluminium;(v) 75 % szkła;(vi) 85 % papieru i tektury.		
<p>2. Bez uszczerbku dla przepisów ust. 1 lit. a), państwo członkowskie może przesunąć maksymalnie o 5 lat terminy ustalone w ust. 1 lit. b) pkt (i)–(vi), pod następującymi warunkami:</p>		

Zgłaszający:

<p>a) odstępstwo od celów w okresie odroczenia jest ograniczone do maksymalnie 15 punktów procentowych w odniesieniu do jednego celu lub podzielone między dwa cele;</p> <p>b) w wyniku odstępstwa od celów w okresie odroczenia współczynnik recyklingu dla jednego celu nie zostaje ograniczony poniżej 30 %;</p> <p>c) w wyniku odstępstwa od celów w okresie odroczenia współczynnik recyklingu dla jednego celu, o którym mowa w ust. 1 lit. b) pkt (v) lub (vi), nie zostaje ograniczony poniżej 60 % oraz</p> <p>d) najpóźniej 24 miesiące przed upływem odpowiedniego terminu określonego w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu państwo członkowskie powiadamia Komisję o zamiarze przesunięcia odpowiedniego terminu i przedkłada Komisji plan wdrażania zgodnie z załącznikiem XI do niniejszego rozporządzenia, który może być połączony z planem wdrażania przedłożonym zgodnie z art. 11 ust. 3 lit. b) dyrektywy 2008/98/WE.</p>		
<p>3. W terminie trzech miesięcy od otrzymania planu wdrażania przedłożonego zgodnie z ust. 2 lit. d) Komisja może wezwać państwo członkowskie do jego skorygowania, jeżeli uzna, że plan nie spełnia wymogów określonych w załączniku XI. Dane państwo członkowskie przedkłada skorygowany plan w ciągu trzech miesięcy od otrzymania wezwania Komisji.</p>		
<p>4. Do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 8 lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. Komisja dokonuje przeglądu celów ustanowionych w ust. 1 lit. c) i d) w celu ich zwiększenia lub ustalenia dalszych celów. W tym celu Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, któremu, jeżeli Komisja uzna to za stosowne, towarzyszyć będzie wniosek ustawodawczy.</p>		
<p>5. Państwa członkowskie, w stosownych przypadkach, zachęcają do wykorzystywania materiałów z recyklingu odpadów opakowaniowych do wytwarzania opakowań i innych produktów przez:</p> <p>a) poprawę warunków rynkowych dla takich materiałów;</p>		

Zgłaszający:

b) dokonanie przeglądu istniejących przepisów uniemożliwiających wykorzystywanie użyciu takich materiałów.		
6. Państwo członkowskie może, przy poszanowaniu ogólnych zasad ustanowionych w Traktacie i przestrzeganiu przepisów określonych w niniejszym rozporządzeniu, przyjmować przepisy wykraczające poza minimalne wymogi określone w niniejszym artykule.		
Artykuł 47 Zasady obliczania stopnia osiągnięcia celów recyklingu		
1. Obliczanie, czy cele określone w art. 46 ust. 1 zostały osiągnięte, musi odbywać się zgodnie z zasadami określonymi w niniejszym artykule.		
2. Państwa członkowskie obliczają masę odpadów opakowaniowych wytworzonych w danym roku kalendarzowym. Obliczenia odpadów opakowaniowych wytworzonych w państwie członkowskim muszą mieć charakter wyczerpujący.		
3. Państwa członkowskie obliczają masę odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi w danym roku kalendarzowym. Masę odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi oblicza się jako masę opakowań, które stały się odpadami i które – po przejściu wszystkich niezbędnych czynności kontrolnych, sortowania i innych czynności wstępnych mających na celu usunięcie materiałów odpadowych, które nie są przedmiotem późniejszego ponownego przerobu, oraz zapewnienie wysokiej jakości recyklingu – wchodzą do procesu recyklingu, w ramach którego materiały odpadowe są faktycznie ponownie przetwarzane na produkty, materiały lub substancje.		
4. W przypadku opakowań kompozytowych i innych opakowań składających się z więcej niż jednego materiału obliczenia i zgłoszenia dokonuje się w odniesieniu do każdego materiału zawartego w opakowaniu. Państwa członkowskie mogą odstąpić od tego wymogu, jeżeli dany materiał stanowi niewielką część jednostki opakowania i w każdym przypadku nie więcej niż 5 % całkowitej masy opakowania jednostkowego.		
5. Odpady opakowaniowe wywiezione poza obszar Unii zalicza się jako poddane recyklingowi przez państwo członkowskie, w którym je zebrano, wyłącznie w przypadku, gdy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1013/2006 eksporter może udowodnić, że przemieszczenie odpadów jest zgodne z wymogami niniejszego rozporządzenia oraz że recykling odpadów opakowaniowych poza		

Zgłaszający:

<p>Unią odbył się w warunkach zasadniczo równoważnych tym określonym we właściwych przepisach Unii.</p>		
<p>6. Do celów ust. 3 masę odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi należy mierzyć z chwilą wprowadzenia odpadów do procesu recyklingu.</p> <p>Na zasadzie odstępstwa od pierwszego akapitu niniejszego artykułu masę odpadów opakowaniowych poddanych recyklingowi można mierzyć przy wyjściu z dowolnej operacji sortowania, pod warunkiem że:</p> <p>a) odpady po operacji sortowania są następnie poddane recyklingowi;</p> <p>b) masa materiałów lub substancji, które są usuwane w trakcie dalszych czynności poprzedzających operację recyklingu i nie są następnie poddawane recyklingowi, nie jest wliczana do masy odpadów zgłaszanych jako poddane recyklingowi.</p>		
<p>7. Państwa członkowskie ustanawiają skuteczny system kontroli jakości i identyfikowalności odpadów opakowaniowych, aby zapewnić spełnienie warunków określonych w ust. 2–7. System ten może odpowiednio obejmować elektronicznie rejestry utworzone na podstawie art. 35 ust. 4 dyrektywy 2008/98/WE lub specyfikacje techniczne wymogów jakościowych dotyczących sortowanych odpadów. W przypadku gdy nie można uzyskać innych wiarygodnych danych, może on również obejmować średnie wskaźniki strat sortowanych odpadów odpowiednio w odniesieniu do różnych rodzajów odpadów oraz praktyk gospodarowania odpadami. Średnie wskaźniki strat oblicza się zgodnie z zasadami obliczania ustanowionymi w akcie delegowanym przyjętym zgodnie z art. 11a ust. 10 dyrektywy 2008/98/WE.</p>		
<p>8. Ilość biodegradowalnych odpadów opakowaniowych poddawanych obróbce tlenowej lub beztlenowej można uznać za poddaną recyklingowi wówczas, gdy obróbka ta generuje kompost, materiał pofermentacyjny lub inny materiał wyjściowy o podobnej ilości zawartości pochodzącej z recyklingu w stosunku do wsadu, który ma być wykorzystany jako produkt, materiał lub substancja z recyklingu. Jeżeli uzyskany materiał wyjściowy jest wykorzystywany na powierzchni ziemi, państwa członkowskie mogą zaliczyć go jako poddany recyklingowi tylko wówczas, gdy to wykorzystanie przynosi korzyści rolnictwu lub prowadzi do</p>		

Zgłaszający:

poprawy stanu środowiska.		
9. Ilość odpadowych materiałów opakowaniowych, które przestały być odpadami w wyniku działań wstępnych przed ponownym przerobem, może zostać zaliczona jako poddana recyklingowi, pod warunkiem że takie materiały są przeznaczone do późniejszego powtórnego przetworzenia na produkty, materiały lub substancje używane zarówno do celów pierwotnych, jak i innych. Do materiałów poddanych recyklingowi nie zalicza się jednak materiałów, które utraciły status odpadów i które mają być użyte jako paliwa lub inne środki wytwarzania energii, spalane, użyte do wypełniania wyrobisk lub składowane.		
10. Państwa członkowskie mogą uwzględnić recykling metali wydzielonych po spalaniu odpadów, proporcjonalnie do ilości spalanych odpadów opakowaniowych, pod warunkiem że te metale poddane recyklingowi spełniają niektóre kryteria jakościowe określone w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/1004.		
11. Odpady opakowaniowe przekazane innemu państwu członkowskiemu w celu recyklingu w tym innym państwie członkowskim mogą być zaliczone jako poddane recyklingowi jedynie przez państwo członkowskie, w którym te odpady opakowaniowe zostały zebrane.		
12. Odpady opakowaniowe wywiezione z Unii zalicza się jako poddane recyklingowi przez państwo członkowskie, w którym je zebrano, wyłącznie w przypadku, gdy spełnione są wymogi określone w ust. 3 tego artykułu oraz gdy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1013/2006 eksporter może udowodnić, że przemieszczenie odpadów jest zgodne z wymogami tego rozporządzenia, w tym że przetwarzanie odpadów opakowaniowych poza Unią odbyło się w warunkach zasadniczo równoważnych wymogom określonym we właściwych przepisach unijnego prawa ochrony środowiska.		
Artykuł 48 Zasady obliczania stopnia osiągnięcia celów recyklingu z uwzględnieniem ponownego użycia		
1. Państwo członkowskie może podjąć decyzję o osiągnięciu zmodyfikowanego poziomu celów, o których mowa w art. 46 ust. 1, w danym roku przy uwzględnieniu średniego udziału – z poprzednich trzech lat – opakowań handlowych wielokrotnego użytku wprowadzanych do obrotu po raz pierwszy i ponownie wykorzystywanych w ramach systemu ponownego użycia opakowań.		

Zgłaszający:

<p>Zmodyfikowany poziom oblicza się przez odjęcie:</p> <p>a) od celów ustanowionych w art. 46 ust. 1 lit. a) i c) udziału opakowań handlowych wielokrotnego użytku, o których mowa w akapicie pierwszym, we wszystkich wprowadzanych do obrotu opakowaniach handlowych oraz</p> <p>b) od celów ustanowionych w art. 46 ust. 1 lit. b) i d) udziału opakowań handlowych wielokrotnego użytku, o których mowa w akapicie pierwszym, składających się z odpowiedniego materiału opakowaniowego we wszystkich wprowadzanych do obrotu opakowaniach handlowych składających się z tego materiału.</p> <p>Przy obliczaniu odpowiedniego zmodyfikowanego poziomu docelowego uwzględnia się nie więcej niż pięć punktów procentowych średniego udziału opakowań handlowych wielokrotnego użytku.</p>		
<p>2. Przy obliczaniu celów ustanowionych w art. 46 ust. 1 lit. a), art. 46 ust. 1 lit. b) pkt (ii), art. 46 ust. 1 lit. c) oraz art. 46 ust. 1 lit. d) ppkt (ii) państwo członkowskie może uwzględnić ilości opakowań drewnianych naprawianych w celu ponownego użycia.</p>		
<p>SEKCJA 7 Informowanie i sprawozdawczość</p>		
<p>Artykuł 49 Informowanie na temat zapobiegania powstawaniu odpadów opakowaniowych oraz gospodarowania odpadami opakowaniowymi</p>		
<p>1. Oprócz informacji, o których mowa w art. 8a ust. 2 dyrektywy 2008/98/WE i w art. 11 niniejszego rozporządzenia, producenci lub organizacje odpowiedzialności producenta, o ile zostały wyznaczone zgodnie z art. 41 ust. 1, udostępniają użytkownikom końcowym, w szczególności konsumentom, następujące informacje dotyczące zapobiegania powstawaniu odpadów opakowaniowych i gospodarowania odpadami opakowaniowymi w odniesieniu do opakowań dostarczanych przez producentów na terytorium państwa członkowskiego:</p> <p>a) informacje na temat roli użytkowników końcowych w przyczynianiu się do zapobiegania powstawaniu odpadów, w tym wszelkich najlepszych praktyk;</p>		

Zgłaszający:

<p>b) dostępne ustalenia dotyczące ponownego użycia opakowań;</p> <p>c) informacje na temat roli użytkowników końcowych w przyczynianiu się do selektywnego zbierania odpadów opakowaniowych, w tym postępowania z opakowaniami zawierającymi produkty lub odpady niebezpieczne;</p> <p>d) objaśnienie etykiet i symboli umieszczonych na opakowaniu, na nie naniesionych lub na nim wydrukowanych zgodnie z art. 11 lub obecnych w dokumentach towarzyszących produktowi w opakowaniu;</p> <p>e) informacje o wpływie niewłaściwego wyrzucania odpadów opakowaniowych, takiego jak zaśmiecanie lub wyrzucanie do zmieszanych odpadów komunalnych, na środowisko oraz zdrowie lub bezpieczeństwo ludzi oraz niekorzystnym wpływie opakowań jednorazowego użytku, w szczególności plastikowych toreb na zakupy, na środowisko;</p> <p>f) informacje na temat właściwości kompostowalnych i odpowiednich wariantów gospodarowania odpadami w odniesieniu do opakowań kompostowalnych.</p>		
<p>2. Informacje, o których mowa w ust. 1, muszą być aktualne i przekazywane za pośrednictwem:</p> <p>a) strony internetowej lub innych środków łączności elektronicznej;</p> <p>b) ogólnodostępnych informacji;</p> <p>c) programów i kampanii edukacyjnych;</p> <p>d) oznakowania w języku lub językach łatwo zrozumiałych przez użytkowników i konsumentów.</p>		
<p>3. W przypadkach upubliczniania informacji należy zachować poufność szczególnie chronionych informacji handlowych zgodnie z odpowiednimi przepisami unijnymi i krajowymi.</p>		
Artykuł 50 Sprawozdawczość wobec Komisji		

Zgłaszający:

<p>1. Za każdy rok kalendarzowy państwa członkowskie składają Komisji sprawozdanie zawierające następujące dane:</p> <p>a) dane dotyczące wdrożenia art. 46 ust. 1 lit. a)–d) oraz dotyczące opakowań wielokrotnego użytku;</p> <p>b) roczne zużycie bardzo lekkich plastikowych toreb na zakupy, lekkich plastikowych toreb na zakupy i grubych plastikowych toreb na zakupy na osobę, mierzone odrębnie dla każdej kategorii;</p> <p>c) poziom selektywnej zbiórki opakowań objętych obowiązkiem tworzenia systemów kaucyjnych ustanowionym w art. 44 ust. 1. Państwa członkowskie mogą dostarczyć dane dotyczące rocznego zużycia bardzo grubych plastikowych toreb na zakupy na osobę.</p>		
<p>2. Państwa członkowskie przekazują dla każdego materiału opakowaniowego i rodzaju opakowania wymienionego w tabeli 1 w załączniku IX za każdy rok kalendarzowy dane dotyczące:</p> <p>a) ilości opakowań wprowadzonych do obrotu w odniesieniu do każdego rodzaju opakowania i materiału opakowaniowego wymienionego w tabeli 1 w załączniku IX;</p> <p>b) ilości zebranych selektywnie odpadów opakowaniowych w odniesieniu do każdego materiału opakowaniowego wymienionego w tabeli 1 w załączniku IX;</p> <p>c) współczynników recyklingu;</p> <p>d) zainstalowanych zdolności w zakresie sortowania i recyklingu w odniesieniu do każdego rodzaju opakowania i materiału wymienionego w tabeli 1 w załączniku II.</p>		
<p>3. Pierwszy okres sprawozdawczy dotyczy:</p> <p>a) w odniesieniu do obowiązków określonych w ust. 1 lit. a) i b) oraz ust. 2 – pierwszego pełnego roku kalendarzowego po wejściu w życie aktu wykonawczego,</p>		

Zgłaszający:

<p>w którym określono format sprawozdań dla Komisji, zgodnie z ust. 7;</p> <p>b) w odniesieniu do obowiązku określonego w ust. 1 lit. c) – roku kalendarzowego rozpoczynającego się od 1 stycznia 2028 r.</p>		
<p>4. Państwa członkowskie udostępniają dane, o których mowa w ust. 1 i 2, drogą elektroniczną w terminie 19 miesięcy od zakończenia roku sprawozdawczego, za który dane są gromadzone. Przekazują one dane drogą elektroniczną w terminie 19 miesięcy od końca roku sprawozdawczego, za który dane zostały zebrane, w formacie ustalonym przez Komisję zgodnie z ust. 7.</p>		
<p>5. Do danych udostępnianych zgodnie z niniejszym artykułem państwa członkowskie dołączają sprawozdanie z kontroli jakości. To sprawozdanie z kontroli jakości przedstawia się w formacie określonym przez Komisję zgodnie z ust. 7.</p>		
<p>6. Do danych udostępnianych zgodnie z niniejszym artykułem państwa członkowskie dołączają sprawozdanie na temat środków wprowadzonych zgodnie z art. 47 ust. 5 i 8, w stosownych przypadkach zawierające szczegółowe informacje na temat średnich wskaźników strat.</p>		
<p>7. Komisja do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 24 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. przyjmie akty wykonawcze ustanawiające:</p> <p>a) zasady obliczania, weryfikacji i zgłaszania danych zgodnie z ust. 1 lit. a) i c) oraz ust. 2, w tym metodykę określania ilości wytworzonych odpadów opakowaniowych, oraz format sprawozdawczości;</p> <p>b) metodykę obliczania rocznego zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy na osobę, o którym mowa w ust. 1 lit. b), oraz format jego zgłaszania;</p> <p>Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 59 ust. 3.</p>		
<p>8. Państwa członkowskie wymagają, aby wszystkie podmioty gospodarcze udostępniające opakowania w państwach członkowskich przekazywały właściwym organom dokładne i wiarygodne dane umożliwiające państwom członkowskim wypełnienie obowiązków sprawozdawczych spoczywających na</p>		

Zgłaszający:

nich na mocy niniejszego artykułu, uwzględniając, w stosownych przypadkach, szczególne problemy małych i średnich przedsiębiorstw związane z dostarczaniem szczegółowych danych.		
Artykuł 51 Bazy danych dotyczących opakowań		
1. Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki zapewniające zharmonizowane utworzenie baz danych dotyczących opakowań i odpadów opakowaniowych, o ile bazy takie jeszcze nie istnieją.		
2. Bazy danych, o których mowa w ust. 1, obejmują: a) informacje dotyczące w szczególności wielkości, właściwości i ewolucji przepływów opakowań i odpadów opakowaniowych na poziomie poszczególnych państw członkowskich; b) informacje na temat toksyczności lub zagrożenia ze strony materiałów opakowaniowych lub składników stosowanych do ich produkcji; c) dane wymienione w załączniku XII.		
ROZDZIAŁ VIII Procedury w sprawie środków ochronnych		
Artykuł 52 Procedura postępowania z opakowaniem stwarzającym ryzyko na poziomie krajowym		
1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 19 rozporządzenia (UE) 2019/1020, w przypadku gdy organy nadzoru rynku jednego państwa członkowskiego mają wystarczające powody, by sądzić, że opakowanie objęte niniejszym rozporządzeniem stwarza zagrożenie dla środowiska lub zdrowia ludzkiego, dokonują one oceny tego opakowania pod kątem spełnienia wszystkich wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu, które są związane z tym zagrożeniem. Odpowiednie podmioty gospodarcze mają obowiązek współpracować w razie konieczności z organami nadzoru rynku. Jeśli w toku tej oceny organy nadzoru rynku stwierdzą, że opakowanie nie spełnia wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu, niezwłocznie wzywają zainteresowany podmiot gospodarczy do podjęcia odpowiednich i proporcjonalnych działań naprawczych w rozsądnym terminie wyznaczonym przez organy nadzoru rynku, który jest współmierny do charakteru i – w stosownych przypadkach – stopnia niezgodności, w celu		

Zgłaszający:

doprowadzenia opakowania do zgodności z tymi wymogami.		
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 w razie obaw dotyczących ryzyka dla zdrowia ludzi w związku z opakowaniem do kontaktu z produktami wrażliwymi, które podlega szczególnym przepisom mającym na celu ochronę zdrowia ludzkiego, organy nadzoru nie dokonują oceny ryzyka dla zdrowia ludzi lub zwierząt związanego z danym materiałem opakowaniowym, jeśli przenosi się ono na zawartość materiału opakowaniowego, lecz ostrzegają organy właściwe w zakresie kontroli nad rodzajami tego ryzyka. Te organy są właściwymi organami, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2017/625, rozporządzeniu (UE) 2017/745, rozporządzeniu (UE) 2017/746, dyrektywie 2001/83/WE lub rozporządzeniu (UE) 2019/6.		
3. W przypadku gdy organy nadzoru rynku uznają, że niezgodność z wymogami nie ogranicza się do ich terytorium krajowego, informują Komisję oraz pozostałe państwa członkowskie o wynikach oceny oraz o działaniach, których podjęcia zażądały od danego podmiotu gospodarczego.		
4. Dany podmiot gospodarczy zapewnia podjęcie wszelkich odpowiednich działań naprawczych w odniesieniu do wszystkich odnośnych opakowań, które podmiot gospodarczy udostępnił na rynku w Unii.		
5. Jeżeli dany podmiot gospodarczy nie podejmie odpowiednich działań naprawczych w terminie, o którym mowa w ust. 1 akapit drugi, lub niezgodność będzie się nadal utrzymywać, organy nadzoru rynku wprowadzają wszelkie odpowiednie środki tymczasowe, aby zakazać udostępniania danych opakowań na rynku krajowym, wycofać je z obrotu lub odzyskać je. Organy nadzoru rynku niezwłocznie informują o tych środkach Komisję i pozostałe państwa członkowskie.		
6. Informacje, o których mowa w ust. 4, przekazuje się Komisji i pozostałym państwom członkowskim za pośrednictwem systemu informacyjnego i komunikacyjnego, o którym mowa w art. 34 rozporządzenia (UE) 2019/1020, i zawierają one wszelkie dostępne szczegóły, w szczególności dane umożliwiające identyfikację opakowania niezgodnego z wymogami, informacje na temat pochodzenia opakowania, charakter domniemanej niezgodności i związanego z nią ryzyka, rodzaj i okres obowiązywania wprowadzonych środków krajowych, a także argumenty przedstawione przez dany podmiot gospodarczy i w stosownych przypadkach informacje, o których mowa w art. 54 ust. 1. Organy nadzoru rynku wskazują również, czy niezgodność wynika:		

Zgłaszający:

<p>a) z niespełnienia przez opakowanie wymogów w zakresie zrównoważoności określonych w art. 5–10 niniejszego rozporządzenia;</p> <p>b) z braków w normach zharmonizowanych lub wspólnych specyfikacjach, o których mowa w art. 31 i 32 niniejszego rozporządzenia.</p>		
<p>7. Państwa członkowskie inne niż państwo członkowskie wszczynające procedurę niezwłocznie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich wprowadzonych środkach i o wszelkich odpowiednich dodatkowych, będących w ich dyspozycji informacjach dotyczących niezgodności danego opakowania z odpowiednimi wymogami oraz – w przypadku braku zgody na środek krajowy, który przyjęto – o swoich zastrzeżeniach.</p>		
<p>8. W przypadku gdy w terminie trzech miesięcy od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 4, żadne państwo członkowskie ani Komisja nie zgłosiły zastrzeżeń do środka tymczasowego przyjętego przez państwo członkowskie, środek ten uznaje się za uzasadniony. Środki tymczasowe mogą przewidywać okres dłuższy lub krótszy niż trzy miesiące, aby uwzględnić specyfikę danych wymogów.</p>		
<p>9. Państwa członkowskie zapewniają wycofanie opakowania z ich rynku lub niezwłoczne wdrożenie innych odpowiednich środków ograniczających w odniesieniu do danego opakowania lub wytwórcy.</p>		
<p>Artykuł 53 Unijna procedura ochronna</p>		
<p>1. W przypadku gdy po zakończeniu procedury określonej w art. 52 ust. 3 i 4 zgłaszane są sprzeciwy wobec środka zastosowanego przez państwo członkowskie lub w przypadku gdy Komisja uzna, że środek krajowy jest sprzeczny z przepisami Unii, Komisja niezwłocznie rozpoczyna konsultacje z państwami członkowskimi i zainteresowanym podmiotem gospodarczym lub zainteresowanymi podmiotami gospodarczymi oraz dokonuje oceny tego środka krajowego. Na podstawie wyników tej oceny Komisja postanawia w drodze aktu wykonawczego, czy środek krajowy jest uzasadniony. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 59 ust. 3.</p>		
<p>2. Komisja kieruje swoją decyzję do wszystkich państw członkowskich, niezwłocznie informując o niej państwa</p>		

Zgłaszający:

<p>członkowskie i zainteresowany podmiot gospodarczy lub zainteresowane podmioty gospodarcze.</p> <p>W przypadku uznania krajowego środka za uzasadniony wszystkie państwa członkowskie wprowadzają środki konieczne do zapewnienia wycofania z obrotu opakowań niezgodnych z wymogami oraz informują odpowiednio Komisję.</p> <p>Jeżeli środek krajowy zostanie uznany za nieuzasadniony, zainteresowane państwo członkowskie cofa ten środek.</p>		
<p>3. W przypadku uznania środka krajowego za uzasadniony i stwierdzenia, że niezgodność opakowania z wymogami wynika z braków w normach zharmonizowanych, o których mowa w art. 31 niniejszego rozporządzenia, Komisja stosuje procedurę przewidzianą w art. 11 rozporządzenia (UE) nr 1025/2012.</p>		
<p>4. W przypadku uznania krajowego środka za uzasadniony i stwierdzenia, że niezgodność opakowania wynika z braków we wspólnych specyfikacjach technicznych, o których mowa w art. 32, Komisja niezwłocznie zmienia lub uchyla te wspólne specyfikacje techniczne.</p>		
<p>Artykuł 54 Opakowania spełniające wymagania, lecz stwarzające ryzyko</p>		
<p>1. W przypadku gdy po przeprowadzeniu oceny na podstawie art. 52 państwo członkowskie stwierdzi, że opakowanie mimo spełniania wymogów określonych w art. 5–11 stwarza ryzyko dla środowiska lub zdrowia ludzi, niezwłocznie żąda od właściwego podmiotu gospodarczego wprowadzenia – w wyznaczonym przez organ nadzoru rynku rozsądnym terminie proporcjonalnym do rodzaju ryzyka i, w stosownych przypadkach, stopnia ryzyka – wszelkich odpowiednich środków w celu zapewnienia, aby to opakowanie z chwilą wprowadzenia do obrotu nie stwarzało już ryzyka, lub w celu wycofania opakowania z obrotu lub jego odzyskania.</p>		
<p>2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 w razie obaw dotyczących ryzyka dla zdrowia ludzi w związku z opakowaniem do kontaktu z produktami wrażliwymi, które podlega szczególnym przepisom mającym na celu ochronę zdrowia ludzkiego, organy nadzoru nie dokonują oceny ryzyka dla zdrowia ludzi lub zwierząt związanego z danym materiałem opakowaniowym, jeśli przenosi się ono na zawartość materiału opakowaniowego, lecz ostrzegają organy właściwe w zakresie kontroli nad rodzajami tego ryzyka. Te organy są właściwymi organami, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2017/625, rozporządzeniu (UE) 2017/745, rozporządzeniu (UE)</p>		

Zgłaszający:

2017/746, dyrektywie 2001/83/WE lub rozporządzeniu (UE) 2019/6.		
3. Dany podmiot gospodarczy zapewnia podjęcie działań naprawczych w odniesieniu do wszystkich odnośnych opakowań, które podmiot gospodarczy udostępnił na rynku w Unii.		
4. Państwo członkowskie niezwłocznie przekazuje Komisji i pozostałym państwom członkowskim informacje na temat swoich ustaleń i dalszych działań zgodnie z ust. 1. Informacje te obejmują wszelkie dostępne szczegóły, przede wszystkim dane umożliwiające identyfikację danego opakowania, informacje na temat jego pochodzenia i łańcucha dostaw, charakteru występującego zagrożenia oraz rodzaju i okresu obowiązywania wprowadzonych środków krajowych.		
5. Komisja niezwłocznie rozpoczyna konsultacje z państwami członkowskimi i odpowiednim podmiotem gospodarczym (odpowiednimi podmiotami gospodarczymi) oraz dokonuje oceny wprowadzonych środków krajowych. Na podstawie wyników tej oceny Komisja decyduje, czy dany środek krajowy jest uzasadniony, czy też nie, i w razie potrzeby proponuje odpowiednie środki. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 59 ust. 3. W przypadku konieczności uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby związanej z ochroną środowiska lub zdrowia ludzi Komisja przyjmuje akt wykonawczy mający natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 58 ust. 4. Komisja kieruje swoją decyzję do wszystkich państw członkowskich, niezwłocznie informując o niej państwa członkowskie		
Artykuł 55 Kontrole opakowań wprowadzanych na rynek Unii		
1. Organy nadzoru rynku niezwłocznie informują organy wyznaczone na podstawie art. 25 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/1020 o działaniach, o których mowa w art. 52 ust. 4 niniejszego rozporządzenia, o ile niezgodność nie ogranicza się do terytorium ich kraju. Taki komunikat zawiera wszelkie stosowne informacje, przede wszystkim szczegóły umożliwiające identyfikację opakowania niespełniającego wymogów, do którego mają zastosowanie podjęte działania, a w przypadku produktu w opakowaniu – samego produktu.		
2. Przekazanie informacji, o których mowa w ust. 1, odbywa się poprzez wprowadzenie informacji do odpowiedniego środowiska		

Zgłaszający:

celnego systemu zarządzania ryzykiem.		
3. Komisja opracowuje wzajemne połączenie w celu zautomatyzowania procesu przekazywania informacji, o którym mowa w ust. 1, z systemu informacyjnego i komunikacyjnego, o którym mowa w art. 52 ust. 5, do środowiska, o którym mowa w ust. 3. To wzajemne połączenie zostanie wdrożone nie później niż dwa lata od dnia przyjęcia odpowiedniego aktu wykonawczego, o którym mowa w ust. 5.		
4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych w celu określenia przepisów proceduralnych i szczegółowych ustaleń dotyczących wdrażania ust. 4, w tym funkcji, elementów danych i przetwarzania danych, a także przepisów dotyczących przetwarzania danych osobowych, poufności i administratora w odniesieniu do tego wzajemnego połączenia, o którym mowa w ust. 4. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą na podstawie art. 59 ust. 3.		
Artykuł 56 Niezgodność formalna		
1. W przypadku gdy państwo członkowskie dokona jednego z poniższych ustaleń, zobowiązuje dany podmiot gospodarczy do usunięcia odnośnych niezgodności: a) deklaracja zgodności UE nie została sporządzona; b) deklaracja zgodności UE nie została sporządzona w prawidłowy sposób; c) kod QR lub nośnik danych, o których mowa w art. 11, nie zapewniają dostępu do informacji wymaganych na podstawie tego artykułu; d) dokumentacja techniczna, o której mowa w załączniku VII, nie jest dostępna, nie jest kompletna lub zawiera błędy; e) brakuje informacji, o których mowa w art. 13 ust. 6 lub art. 16 ust. 3, lub informacje te są nieprawdziwe lub niekompletne; f) nie spełniono innych wymogów administracyjnych, o których mowa w art. 13 lub art. 16;		

Zgłaszający:

<p>g) nie spełniono wymogów dotyczących ograniczeń w zakresie stosowania niektórych formatów opakowań i nadmiaru opakowań, które to wymogi określono w art. 21 i 22;</p> <p>h) nie spełniono wymogów dotyczących utworzenia systemu ponownego użycia, jego funkcjonowania i uczestnictwa w nim, o których to wymogach mowa w art. 24, w odniesieniu do opakowań wielokrotnego użytku;</p> <p>i) nie spełniono wymogów informacyjnych określonych w art. 25 ust. 1 i 2 w odniesieniu do powtórnego napełniania;</p> <p>j) nie spełniono wymogów w zakresie punktów napełniania określonych w art. 25 ust. 3;</p> <p>k) nie osiągnięto celów w zakresie ponownego użycia i powtórnego napełniania określonych w art. 26.</p>		
<p>2. W przypadku utrzymywania się niezgodności, o której mowa w ust. 1 lit. a)–f), odpowiednie państwo członkowskie wdraża wszelkie stosowne środki w celu zakazania udostępniania danego opakowania na rynku bądź zapewnienia jego odzyskania lub wycofania z obrotu.</p>		
<p>3. W przypadku utrzymywania się niezgodności, o której mowa w ust. 1 lit. g)–k), państwa członkowskie stosują przepisy dotyczące sankcji mające zastosowanie do naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia, które państwa członkowskie określiły zgodnie z art. 62.</p>		
<p>ROZDZIAŁ IX Zielone zamówienia publiczne</p>		
<p>Artykuł 57 Zielone zamówienia publiczne</p>		
<p>1. Instytucje zamawiające zdefiniowane w art. 2 pkt 1 dyrektywy 2014/24/UE lub w art. 3 ust. 1 dyrektywy 2014/25/UE lub podmioty zamawiające zdefiniowane w art. 4 ust. 1 dyrektywy 2014/25/UE, udzielając zamówień publicznych na opakowania, produkty w opakowaniu lub usługi z wykorzystaniem opakowań lub produktów w opakowaniu w sytuacjach wchodzących w zakres stosowania wspomnianych dyrektyw, stosują kryteria dotyczące</p>		

Zgłaszający:

zielonych zamówień publicznych, które zostaną opracowane w aktach delegowanych przyjętych zgodnie z ust. 3.		
2. Zobowiązanie określone w ust. 1 stosuje się do wszystkich procedur udzielania zamówień składanych przez instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające w celu udzielania zamówień publicznych na opakowania, produkty w opakowaniu lub usługi z wykorzystaniem opakowań lub produktów w opakowaniu, które to procedury wdrożono co najmniej 12 miesięcy po wejściu w życie odpowiedniego aktu delegowanego, który zostanie przyjęty zgodnie z ust. 3.		
3. Komisja do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 60 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 58 uzupełniające niniejsze rozporządzenie poprzez ustanowienie minimalnych obowiązkowych kryteriów zielonych zamówień publicznych na podstawie wymogów określonych w art. 5–10 oraz następujących czynników: a) wartości i wielkości zamówień publicznych udzielonych na opakowania, produkty w opakowaniu lub usługi bądź roboty budowlane z wykorzystaniem opakowań lub produktów w opakowaniach; b) konieczności zapewnienia wystarczającego popytu na bardziej zrównoważone środowiskowo opakowania lub produkty w opakowaniu; c) ekonomicznej wykonalności zakupu bardziej zrównoważonych środowiskowo opakowań lub produktów w opakowaniu przez instytucje zamawiające lub podmioty zamawiające bez pociągania za sobą nieproporcjonalnych kosztów. Wspomniane kryteria zielonych zamówień publicznych opracowuje się zgodnie z zasadami zawartymi w dyrektywie 2014/24/UE, dyrektywie 2014/25/UE oraz zasadą, według której opakowanie wybrane w oparciu o te kryteria służy łatwiejszemu osiągnięciu celów przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.		
Rozdział X Przekazane uprawnienia i procedura komitetowa		
Artykuł 58 Wykonywanie przekazanych uprawnień		

Zgłaszający:

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.		
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 5 ust. 5, art. 6 ust. 4 i 6, art. 7 ust. 9, 10 i 11, art. 8 ust. 5, art. 22 ust. 4, art. 26 ust. 16 i art. 57 ust. 3, powierza się Komisji na okres dziesięciu lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż 3 miesiące przed końcem każdego okresu.		
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 5 ust. 5, art. 6 ust. 4 i 6, art. 7 ust. 9, 10 i 11, art. 8 ust. 5, art. 22 ust. 4, art. 26 ust. 16 i art. 57 ust. 3, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.		
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.		
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.		
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 5 ust. 5, art. 6 ust. 4 i 6, art. 7 ust. 9, 10 i 11, art. 8 ust. 5, art. 22 ust. 4, art. 26 ust. 16 i art. 57 ust. 3 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.		
Artykuł 59 Procedura komitetowa		
1. Komisję wspomaga komitet, o którym mowa w art. 39		

Zgłaszający:

dyrektywy 2008/98/WE. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.		
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.		
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego w zakresie uprawnień wykonawczych, o których mowa w art. 72, i zastosowanie ma art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.		
4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z art. 5 tego rozporządzenia.		
Rozdział XI Zmiany		
Artykuł 60 Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2019/1020		
W rozporządzeniu (UE) 2019/1020 wprowadza się następujące zmiany: a) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany: (i) uchyla się pkt 9; (ii) dodaje się punkty w brzmieniu: „X [Urząd Publikacji: proszę wstawić kolejny numer] Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzyw sztucznych na środowisko (Dz.U. L 155 z 12.6.2019, s. 1); „X [Urząd Publikacji: proszę wstawić kolejny numer] Rozporządzenie (UE).../... w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/1020 oraz uchylające dyrektywę 94/62/WE [Urząd Publikacji uzupełnia dane dotyczące publikacji w Dz.U.]”; b) w załączniku II uchyla się pkt 8.		
Artykuł 61 Zmiany w dyrektywie (UE) 2019/904		
W dyrektywie (UE) 2019/904 wprowadza się następujące zmiany: a) w art. 6 ust. 5 skreśla się lit. b);		

Zgłaszający:

<p>b) w art. 13 ust. 1 skreśla się lit. e); c) art. 13 ust. 3 otrzymuje brzmienie „3. Komisja dokonuje przeglądu danych i informacji zgłoszonych zgodnie z niniejszym artykułem i publikuje sprawozdanie dotyczące wyników tego przeglądu. Sprawozdanie to zawiera ocenę organizacji zbierania danych i informacji, źródeł danych i informacji i metody stosowanej przez państwa członkowskie, jak również kompletności, rzetelności, aktualności oraz spójności tych danych i informacji. Ocena może zawierać konkretne zalecenia dotyczące usprawnień. Przedmiotowe sprawozdanie jest sporządzane po pierwszym zgłoszeniu danych i informacji przez państwa członkowskie, a następnie co cztery lata.”.</p>		
Rozdział XII Przepisy końcowe		
Artykuł 62 Sankcje		
<p>1. Do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 24 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. państwa członkowskie ustanowią przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie do naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia oraz wprowadzą wszystkie środki niezbędne do zapewnienia ich wdrożenia. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasające. Niespełnienie wymogów określonych w art. 21–26 podlega administracyjnej karze pieniężnej nakładanej na dany podmiot gospodarczy.</p>		
<p>2. Jeżeli system prawny państwa członkowskiego nie przewiduje administracyjnych kar pieniężnych, ustęp pierwszy można stosować w ten sposób, że procedurę nałożenia grzywny wszczynają właściwy organ, a nakłada ją właściwy sąd krajowy, przy czym zapewniona zostaje skuteczność tych środków prawnych i równoważność ich skutku względem administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w tym ustępie. Ponadto nakładane grzywny muszą być w każdym przypadku skuteczne, proporcjonalne i odstrasające.</p>		
<p>3. Państwo członkowskie do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 1 rok od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. powiadomi Komisję o tych przepisach i środkach, a następnie będzie niezwłocznie powiadamiać ją o wszelkich późniejszych zmianach tych przepisów.</p>		

Zgłaszający:

Artykuł 63 Ocena		
Do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 8 lat od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia] r. Komisja przeprowadzi ocenę niniejszego rozporządzenia oraz jego wkładu w funkcjonowanie rynku wewnętrznego i poprawę zrównoważenia środowiskowego opakowań. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów sprawozdanie dotyczące najważniejszych ustaleń tej oceny. Państwa członkowskie przekażą Komisji informacje niezbędne do przygotowania tego sprawozdania.		
Artykuł 64 Uchylenie i przepisy przejściowe		
Dyrektywa 94/62/WE traci moc ze skutkiem od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. Stosuje się jednak następujące przepisy przejściowe: a) art. 8 ust. 2 dyrektywy 94/62/WE stosuje się nadal do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 42 miesiące od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.; b) art. 5 ust. 2 i 3, art. 6 ust. 1 lit. d) i e) oraz art. 6a dyrektywy 94/62/WE stosuje się nadal do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = ostatni dzień roku kalendarzowego przypadający po upływie 36 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.; c) art. 12 ust. 3a, 3b, 3c i 4 dyrektywy 94/62/WE stosuje się nadal do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = ostatni dzień roku kalendarzowego przypadający po upływie 36 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r.; wyjątek stanowi przekazywanie danych Komisji, w przypadku którego wymienione artykuły stosuje się nadal do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = ostatni dzień roku kalendarzowego przypadający po upływie 54 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. Odesłania do uchylonej dyrektywy odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji w załączniku		

Zgłaszający:

XIII.		
Artykuł 65 Wejście w życie i stosowanie		
Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] r. Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich. Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.		